

## Inhoud van dit uittreksel

|                                                     |     |
|-----------------------------------------------------|-----|
| <i>begin fragment 1</i> .....                       | 2   |
| <i>begin fragment 2</i> .....                       | 8   |
| <i>begin fragment 3</i> .....                       | 10  |
| <i>begin fragment 4</i> .....                       | 13  |
| <i>begin fragment 5</i> .....                       | 14  |
| <i>begin fragment 6</i> .....                       | 15  |
| <i>begin fragment 7</i> .....                       | 18  |
| <i>begin fragment 8</i> .....                       | 21  |
| <i>begin fragment 9</i> .....                       | 23  |
| <i>begin fragment 10</i> .....                      | 25  |
| <i>begin fragment 11</i> .....                      | 30  |
| <i>begin fragment 12</i> .....                      | 36  |
| <i>begin fragment 13</i> .....                      | 43  |
| <i>begin fragment 14</i> .....                      | 48  |
| <i>begin fragment 15</i> .....                      | 52  |
| <i>begin fragment 16</i> .....                      | 63  |
| <i>begin fragment 17: het Double Slit exp</i> ..... | 75  |
| <i>begin fragment 18: de betekenis voor u</i> ..... | 91  |
| <i>begin fragment 19: hoe u kunt bewegen</i> .....  | 97  |
| <i>begin fragment 20: het grootste wonder</i> ..... | 106 |
| <i>begin fragment 21: het Double Slit exp</i> ..... | 115 |
| <i>epiloog</i> .....                                | 146 |

Uittreksel (zonder voetnoten) van

# boek 3

## De apotheose:

**Dit e-boek is een kort uittreksel uit Boek 3, De Apotheose:**  
weet u het al? / ik heb God beledigd / méént u dat nou? /  
de twee elementen van het Double Slit experiment /  
wereldvrede / uw nieuwe bijbel

### fragment 1

#### “En? weet u al wie u eigenlijk *BENT*?

Bent u er al achter?” klonk het geluidloos in mijn hoofd, ’s avonds in het hotel in het Thüringse dorp Friedrichroda waarheen ik een motortour had gemaakt. Overdag had ik een deel van de Rennsteig gelopen, nadenkende over het leven en vooral: wat er in vredesnaam de zin van kon zijn dat niemand *weet* wie hij werkelijk is. Ik wist het ook niet. Nog absurder dan die vraag zelf, vond ik dat iedereen zomaar *als normaal accepteerde* dat niemand wist wie hij in werkelijkheid is. Dat wij elkaar wel doodschieten maar geen idee hebben wie wij zijn, vond ik te absurd voor woorden.

Hoewel ik wel gewend was aan de Stem, overviel die onomwonden vraag mij toch. Ik antwoordde:

“Nee natuurlijk niet. Vertelt u ‘t mij maar, ik weet het niet!”

Goed. Ik ga het u vertellen. Kent u zichzelf?

Ja natuurlijk ken ik mijzelf. Wie niet?

En hoe noemt u dat zichzelf kennen?

Hoe we dat noemen? Geen idee. Zelfkennis?

Bewustzijn. Dat iemand weet dat hij bestaat, is bewust en kent zichzelf. Dat noemt u bewust zijn of bewustzijn. En wat kunt u zeggen over bewustzijn?

Aanvoelende dat de Stem ergens op aanstuurde, wilde ik geen fouten maken:

“Geen idee. Zegt u ‘t maar.”

Alle bewustzijn is gelijktijdig.

Natuurlijk. Logisch eigenlijk, niemand leeft in andermans toekomst of verleden.

En hoeveel tijd verloopt er in iets dat gelijktijdig is?

Serieuus? Helemaal geen natuurlijk. Anders is het niet gelijktijdig!

Goed geantwoord. Het antwoord op uw vraag, de vraag wie u bent, is: u bent dat als wat u zichzelf kent. U bent bewustzijn. *Iedereen en alles is dat als wat hij zichzelf kent. Iedereen en alles is bewustzijn. En iedereen die even nadenkt wéét dat ook.*

Maar iedereen denkt *niet* na en handelt er *niet* naar. In plaats daarvan handelt iedereen naar wat hij *waarneemt*. En wat kunt u zeggen over waarneming?

Behoedzaam reageerde ik: ik, eh geen idee. Ik weet het niet."

*Alle waarneming is vertraagd!* En ziet u nu het probleem?

Eh?

Licht dat op uw netvlies valt en geluid dat uw trommelvlies raakt, wordt door zenuwen naar uw brein getransporteerd, waar het als 'raw data' aankomt. Enen en nullen, het betekent dan nog niets. Pas in uw brein krijgt het zijn betekenis – voor u. Daar pas herkent u die dame als uw liefste vrouw, daar pas wordt die automobilist een verschrikkelijke verkeers-aso, daar pas wordt de buiscontraptie op cirkels die daar tegen de muur staat een fiets en daarna pas een *mooie* fiets. En intussen is er tijd verstreken! Tijd die er eerst niet was! Tussen hoe iemand zichzelf kent en wat hij waarneemt ontstaat tijd – en dus ruimte!

Nu u een aantal jaren met de QuantumFormule geoefend heeft, is de tijd aangebroken om de volgende stap te zetten. Feitelijk heeft u hem al gezet, maar u heeft hem niet opgemerkt.

De QuantumFormule luidt: Wie u bent, maakt mijn identiteit uit gelijk wie ik ben de uwe uitmaakt. Wat u doet zijn mijn daden gelijk wat ik doe uw handelingen zijn.

Hierin is 'ik': ik, zoals ik mijzelf ken. En hierin is 'u': u, zoals u zichzelf kent.

Nu hebben uw oefeningen met de QuantumFormule zelf, *veranderd hoe u zichzelf kent*.

Aanvankelijk kende u zichzelf, zoals iedereen, als uw lichaam. Wat u ziet als u voor de spiegel staat. Want dat is wat u waarneemt – en in uw wereld is wat u waarneemt de werkelijkheid. Maar toen u opmerkte dat de groei van een bloem niet door een spiegel weergegeven wordt, zag u in dat 'als u voor de spiegel staat' niet het hele verhaal kon zijn.

De QuantumFormule heeft u geleidelijk losgebroken uit die oude, gemankeerde zienswijze.

Vervolgens hebben wij vastgesteld dat wie of wat u ook bent, het altijd *iets anders* is dan u. Zegt u dat u uw arm bent? Uw arm weet daar niets van. Ook uw arm is (kent zichzelf als) iets anders dan u. Wat dan ook, maar zeker iets anders. Zegt u dat u uw buurman bent, zoals hij zichzelf kent? Zeer goed. Maar uw buurman kent zichzelf nog niet zoals de QuantumFormule u geleerd heeft zichzelf te

kennen. De buurman denkt nog dat hij is wat hij waarneemt: zijn lichaam.

En wat is dan die volgende stap?

In al die gevallen had u gelijk en 'gelijk' bestaat in niveaus. Toen u zei dat u uw lichaam met inhoud bent, had u gelijk op het meest basale niveau, waar de mensen die wat zij waarnemen gelijk stellen aan de werkelijkheid, het met u eens zijn. Toen u zei dat u uw buurman bent zoals hij zichzelf kent, had u gelijk op een veel hoger niveau, waar veel minder mensen het met u eens zijn. We nemen nu de volgende stap.

We gaan eerst terug naar onze vaststelling dat wàt het ook is dat u zegt te zijn, het altijd iets anders is dan u. Wilt u iets zijn, dan is [dat het zichzelf als iets anders kent dan u zichzelf kent] een vereiste. Een voorwaarde. Een *bestaans*voorwaarde. Als het zichzelf *niet* als iets anders kent dan zoals u zichzelf kent, *dan bent u het* en bestaat het dus *niet* in uw wereld. Volgt u dit?

Eh neu...

U bent al dat weten, dat kennen van iets anders. Dat kan niet anders, omdat het gelijktijdig met u bewust is. Het bestaat gelijktijdig met u. Wij hebben al eerder gezegd dat u al het andere bent. Maar wij trokken niet de conclusie *dat u dan geen ander*

*bestaan hebt dan het hunne.* Dat doen wij nu wel. *U bent het weten van hoe al het andere zichzelf kent.* En weten is individueel bewustzijn, de aanlooproude van wat bestaat. Materie komt voort uit weten, uit bewustzijn. Materie komt niet uit materie – materie is een eindfase en kan *dus* niets scheppen – maar uit weten, bewustzijn, dat de beginfase is. En dat *weten* bent u. U bent die bron.

Geen paniek. Wij leggen dat uit.

Als u dit kunt uitspreken in het volle besef van wat u zegt, dan heeft u een uitspraak gedaan op het hoogste niveau op één na. Alleen de uitspraak dat u het Stille Zijn Zelf bent, Zuiver Bewustzijn, is nog hoger. Zuiver Bewustzijn is de *bron van de geest*. Geest ontstaat als een rimpeling, een beweging in het Stille Zijn. Geest begint zijn bestaan daar en wordt van daaruit steeds sterker. Sterker betekent hier: bewuster. Geest wordt bewuster doordat het meer van wat het waarneemt tot zichzelf rekent en u er in die mate macht over krijgt. Op het niveau waar u de macht heeft om alles te veranderen, begrijpt u dit ten diepste en zult u niets willen veranderen.

Waarom zal ik dat niet willen?

Omdat u op dat niveau de perfectie van het ontwerp ziet. De perfectie van het proces dat u aanschouwt, waarin iedereen op zijn niveau

groeikansen krijgt en dat ook u gebracht heeft waar u nu bent. Het systeem veranderen betekent het systeem beëindigen zoals het nu is. U zult uw rol daarin willen spelen, maar u zult het systeem nooit willen beëindigen, want dan eindigt het ook voor u.

## fragment 2

Doet waarneming deze vertraging ontstaan voor mij alleen? Of voor iedereen? Ik bedoel, de mogelijkheid om te leren daar doorheen te kijken?

Natuurlijk voor alle mensen, u bent geen uitzondering in het mensenras. De tijd en afstand creërende vertraging door uw lichaam maakt alles fysiek ervaarbaar en creëert de wereld waarin u leeft. Als die vertraging er niet was, dan zou u zichzelf zien zoals u werkelijk bent. De ander. Alle anderen. U zou herkennen wie u werkelijk bent: namelijk al het bestaande.... *en u zou dat niet kunnen ervaren, als al het andere zichzelf niet zou kennen **niet als u!** Maar als... iets anders dan u!*

Mijn god, ik loop weer vast. Ik kom hier niet uit, ik loop vast in het concept dat wij één wezen zijn. "En u zou dat niet kunnen ervaren", zegt u. Maar dat betekent dat ik dan niet zou bestaan! Soms zie ik het en snap ik het ook, maar even later ben ik het weer kwijt. Ik sta hier en mijn buurman – 'mijn

naaste' noemt de bijbel dat – staat onmiskenbaar dáár. Daar kom ik niet omheen. Hoezo dan “en u zou dat niet kunnen ervaren”? Ik ervaar het wél! Maar dat is niet wat u bedoelt! Hier moet u mij helpen.

Luister. U zou niet ervaren hoe hij *zichzelf* kent – dat is onmogelijk anders *bent* u hem – maar u zou *waarnemen* hoe hij zichzelf kent. Let goed op, dat is een groot verschil. U neemt waar dat hij is zoals hij zichzelf kent. Niet fysiek, niet zoals uw ogen tonen – want dat is *niet* hoe hij zichzelf kent.

Ik raak even de weg kwijt. Kunt u wat meer vertellen over het verschil tussen DAT we waarnemen en WAT we waarnemen?

DAT u (en iedereen) waarneemt is **onmiddellijk** en wel NU, want het is een functie van bewustzijn. WAT u waarneemt is **vertraagd** door 1) de weg die DAT u waarneemt aflegt naar uw brein, 2) dat het daar aangekomen signaal verwerkt en 3) tenslotte interpreteert tot *wat u vindt* dat het is. Vergelijk het met een vogel zien en naar een vogel kijken. Het verschil tussen bewustzijn en waarneming is trek hebben in een boterham met pindakaas en tegen uw buurman *zeggen dat* u trek heeft in een boterham met pindakaas. Uw buurman voelt uw trek niet, hij neemt alleen waar dat u dat zegt.

Ik had weer zo'n flits. Liefde is onmiddellijk, daar  
hoef je niet over na te denken. Het gaat vooraf  
aan elke waarneming.

Ja. Dat plaatst uw lichaam in het juiste perspectief:  
een instrument, een behuizing en voertuig, een  
'auto' als het ware, voor uw bewustzijn.

Uw lichaam zal zich aanvankelijk tegen deze  
oefening verzetten. Het wordt ontmaskerd als 'u',  
hetgeen ego op zijn gerechte plaats zet. Deze  
oefening onttroont ego als uw bestuurder en  
degradeert hem tot uw voertuig en uw viewer, zijn  
eigenlijke functie.

### fragment 3

Kunt u het geheim van wonderen verrichten  
samenvatten?

Ja. Let op. Alle bewustzijn is gelijktijdig.  
Er is derhalve slechts één bewustzijn.

Hoezo *derhalve*?

Hoeveel is één maal één?

Eh

Juist. Als alle bewustzijn gelijktijdig is, leeft niemand  
in andermans toekomst of verleden en is er  
*derhalve* slechts één bewustzijn.

Sta hierbij stil. Denk hier goed over na. Niemand die u *NU* op staat ziet lopen, leeft *NU* tien minuten geleden. Alle mensen zijn gelijktijdig bewust en wel *NU*, delen *dus* in hetzelfde bewustzijn en zijn *derhalve* één wezen – weliswaar *individueel* waarnemend. Hoewel het aantal waarnemingen werkelijk oneindig is, *is er geen enkele overlapping in bewustzijn!* Dit alleen al bewijst dat er slechts één bewustzijn in het universum is! Absorbeer dit! Het Universum is het lichaam van één enkel Bewustzijn! Dat is wat u God noemde, of, eigentijdser en dichter bij de werkelijkheid, *Al-Dat-Is!* Daarop inzoomend hebben wij gezegd: Alle mensen zijn het Wezen dat zij *gezamenlijk* zijn!

Daar is niets geheimzinnigs aan. Daar is niets religieus, niets heiligs en niets mysterieus of mystieks aan. Dat is eenvoudig hoe het is, gelijk u met uw gezamenlijke ingewanden één wezen bent. Ingewanden, die allemaal individueel bewust zijn en hun eigen functie hebben, evenals *hun* bestanddelen individueel bewust zijn en hun taak hebben. De reis die dat ene bewustzijn maakt is de reis van groei door zijn oneindig vele waarnemingen.

Dat is hoe eenvoudig het is.

En:

Dat is hoe moeilijk het is.

Want:

Alleen bewustzijn kan waarnemen, uw brein kan dat niet, uw brein is gereedschap voor het bewustzijn. En omdat alle waarneming individueel is zo lang de gelijktijdigheid en dus gezamenlijkheid ervan **niet wordt ingezien**, verhult **juist onze waarneming dat wij velen zijn**, dat wij één wezen zijn! Sta hierbij stil en laat het doordringen!

Sta hierbij stil? Maar ik begrijp het niet!

Nog een keer dan. U bent bewustzijn en u komt tot bestaan doordat u waarneemt – en dat kan alleen in bewustzijn. Waarneming is de enige vulling die uw bewustzijn kan hebben. Als u niet waarneemt is uw bewustzijn leeg – en bestaat u niet.

Ziet u het schitterende juweel liggen? Ziet u het? Alles wat bewust is – en *alles* is op enig niveau bewust – **bent u!** Gescheiden *door* waarneming, **tot** alles wat u kunt waarnemen! U bent niet beperkt tot dit nietige lichaam! Alleen, u ervaart dat niet omdat u uw eenheid niet *kunt* waarnemen, juist vanwege die vertraging!

**Dat is wie u werkelijk bent**, het antwoord op uw oervraag. Dat kunt u nu nog niet bevatten. Dat is normaal, maar wijs het niet voorshands af. Geef het

tijd. Hou vol, dit is belangrijk. Wij zien u en wij zijn bij u en iedereen die zichzelf deze grote vraag stelt.

## fragment 4

Wat ik even in een flits zag: Waar alleen bewustzijn kan waarnemen en waarneming *zelf* verhult dat er slechts één bewustzijn is, denkt *ieder* bewustzijn oprecht dat *zijn* waarneming de werkelijkheid is! Wooow! Daarom hebben we oorlogen! Want iedereen die het niet met hem eens is, zit er naast!

Ja. Juist waarneming – de enige eigenschap van het Ene Bewustzijn – verhult en ontkent zelfs, dat er slechts één bewustzijn is, uit welke ontkenning die waarneming juist voortspuit. Maar van de andere kant gezien: *waarin alle waarneming plaatsvindt!* Zo ontstaat inderdaad de illusie van uw wereld, waarin ieder vecht voor zijn gelijk en waarin oorlogen kunnen plaatsvinden en ziektes ontstaan. Vanuit de positie dat het individuele bewustzijn denkt dat wat hij waarneemt de werkelijkheid is, moet hij zijn waarnemingen wel interpreteren, wil zijn leven enige betekenis krijgen. Die interpretaties zijn het vertrekpunt voor al zijn denken en doen, gedurende zijn hele leven – en ziet hij niet meer dat zijn eerste waarneming fout was. Anders gezegd: de mens interpreteert zijn waarneming en werpt vanuit die interpretatie zijn visnet uit naar de toekomst.

Wonderen – dat was uw vraag – ontstaan als u van WAT u waarneemt de interpretatie achterwege laat zodat DAT u waarneemt overblijft. Anders gezegd: als interpretatie niet plaatsvindt, is DAT u waarneemt het station waar u staat. En van daaruit moet u – dat moet nu duidelijk zijn – waarnemen dat u al het andere – immers gelijktijdig, dat ziet u nu in en wij zeggen het nog een keer – óók bent maar niet waarneemt; dat kunt u alleen weten.

Maar... dat is de QuantumFormule!

Natuurlijk. Interpretatie achterwege laten is voor de huidige mens onmogelijk omdat men interpretatie pas achterwege kan laten nadat men WAT men waarneemt geïnterpreteerd *heeft* en ziet dat het onjuist is – dus als interpretatie herkend *heeft*. De ‘tijd’ tussen die twee blokkeert dat inzicht.

## fragment 5

In uw dagelijkse praktijk: de QuantumFormule is genezing bevorderend omdat u in QuantumFormule **uw** waarneming met het individuele (door **zijn** waarneming begrensde) bewustzijn van de patiënt in het ene, gezamenlijke bewustzijn verenigt.

Begrijp ik niet.

Anders gezegd: *omdat u uw verbeelding er buiten laat. Omdat u het betrokken lichaam zelf aan het woord laat. Dat gebeurt buiten de QuantumFormule nooit.* Daar wordt een lichaam gewoon ziek, u laat het in die staat alleen want u weet niet wat te doen. Waar de wederkomst van Christus op neerkomt is begrijpen dat het zo is en dat vervolgens waarnemen en inzien.

Aannemen bedoelt u.

Aannemen of geloven heeft hier niets mee te maken. Geloven is tijdverspilling, u moet het inzien. Op *bewustzijnsniveau* begrijpen. Waarnemen als in DAT u waarneemt – niet als WAT u waarneemt – dus als uw persoonlijke, onwrikbare, in uw bewustzijn verankerde werkelijkheid, uw innerlijke stem. Dat gaat *vooraf* aan WAT u waarneemt met zijn trage zintuigen en brein.

## fragment 6

Leren werken met de QuantumFormule is leren managen van bewustzijn en waarneming. Deze vaardigheid beheersen is van groot belang voor de groei van de mensheid. Wij zullen dit verhaal daarom nogmaals vertellen, maar nu vanuit het gezichtspunt van het Ene Bewustzijn.

Bewustzijn is het allereerste begin. Daarvóór was er slechts weten zonder mogelijkheid te weten wát het wist omdat het àlles wist.

‘Gelijktijdig’ (aanhalingstekens omdat tijd ‘nog’ niet bestond) met bewustzijn ontstond waarneming DAT u waarneemt – des bewustzijns enige vaardigheid. Het verband tussen die twee is dat *bewustzijn tot bestaan kwam **omdat** het waarnam*. Zonder iets om waar te nemen zou bewustzijn uitdoven tot *weer* niets.

Aldus trok [Waarneming DAT] het Ene Bewustzijn uit zijn slaap van niet-bestaan en terecht noemde het Ene Bewustzijn [Waarneming DAT] zijn eniggeboren Zoon – hij had geen andere kinderen die hem totaal begrepen en aldus waarnamen.

Waarom? Dat snap ik eh... niet.

Omdat hij, als het Ene Bewustzijn, geen andere waarnemers zijn eniggeboren Zoon kon noemen dan kinderen die het Totale (want ene) Bewustzijn konden waarnemen.

Ik bedoelde, wat maakte die waarnemer tot Eniggeboren Zoon en niet gewoon ‘een van de kids’ zoals wij allemaal?

Doordat hij het begreep en het aldus wist. Hij herkende weten als brug en hij was die brug overgegaan. Hij zag ook dat zijn medemensen die brug zelfs nog niet zagen liggen en hij trachtte het hen uit te leggen. Hij noemde hen zijn broeders, hij kwam er immers zelf vandaan. Door wat hij wist, was hij niet meer 'een van de kids'.

Uw opmerking beschrijft goed de situatie waarin u en uw medemensen nu verkeren. U allen bent 'een van de kids' en wij trachten u naar de brug te begeleiden mits u ons dat toestaat. Ik en allen die bij mij zijn, hebben ieder op hun manier de brug gevonden en zijn hem overgestoken. Zij staan klaar om u te helpen waar zij kunnen – en u dat toestaat door erom te vragen.

Terug nu naar het begin. *Zodra individueel bewustzijn (u bijvoorbeeld) waarneemt, noemt u hetgeen u waarneemt 'iets anders', of 'iemand anders'.* Maar het waargenomene is eveneens bewust en noemt **hij** u (*ja, u dus!*) óók 'iets anders' of 'iemand anders'. Indien beiden dit van elkaar weten, zijn zij over en weer van hun eenheid op de hoogte, dan creëren zij een paradijs van harmonie en liefde.

Indien beiden dit *niet* van elkaar weten en *niet* van hun eenheid op de hoogte zijn, creëren zij

volkomen oprecht en ieder overtuigd van zijn eigen gelijk een hel, op basis van de afgescheidenheid die zij *waarnemen* van elkaar. Afgescheidenheid die hun lichamen en zintuigen *aantonen* en waarnaar zij *moeten* luisteren zolang zij niet beter *weten*. Daarom hebben wij gezegd: uw oorlogen kunnen u niet verweten worden. Zij horen bij uw niveau van bewustzijn: *weten* is de brug.

## fragment 7

U bent geboren in een lichaam dat tot op zekere hoogte doet wat u wilt en u leeft *derhalve* in de overtuiging dat u dat lichaam bent. En dus verplicht bent dat lichaam in stand te houden en zijn belangen te dienen, zelfs als dat ten koste van anderen gaat – die immers in uw waarneming anderen *zijn*. Dat is uw *aller* positie nu en u verdedigt die met uw lichaam dat uitgerust is met zintuigen die u slechts de oppervlakken van wat u waarneemt laten zien. Niet de onderliggende eenheid die uw organen en botten onderling voelen en die u in werkelijkheid bent. Samengevat heeft u geen andere keuze dan zich tegen aanvallers verdedigen en zich te gedragen zoals u doet, tenzij iemand u de weg omhoog wijst.

Naar die 'brug van weten', bedoelt u. Wat in de bijbel Heilige Geest genoemd wordt.

Ja. Dat is wat die leraren vol goede wil en toewijding trachtten te doen, onder erkenning van de grenzen die uw vrijheid aan hen oplegt. Zij hebben wel degelijk begrip voor het stadium waar de mensheid in zit en doorheen moet, zij zien de onontkoombaarheid daarvan wel, zij komen er zelf vandaan. Dat de auteurs van uw heilige boeken hooghartig overkomen, ligt niet aan hun boodschap maar aan het ego van hun scribenten en vertalers, die zich soms door de boodschap die zij doorgeven boven de mensheid verheven voelen.

Dat vele levens lang hetgeen u waarneemt voor werkelijkheid houden, u niet alleen externe conflicten brengt, maar ook inwendig conflicten veroorzaakt, moge inmiddels duidelijk zijn. Hier raken wij aan het onderwerp van ziekte en diens oorzaken. En genezing bevordering, in het verlengde daarvan.

Dat zie ik niet. Ik zie het verband niet tussen een conflictsituatie met mijn buurman en mijn fysieke gezondheid. Mits ik gezond leef en groente eet en zo, met weinig vlees, bedoel ik. En soms sport.

Let op. Is enig individueel bewustzijn, bijvoorbeeld het uwe, in staat om 'andermans' (bijvoorbeeld dat van het skelet van de buurman met rugpijn) waarneming waar te nemen *zoals dat zichzelf kent*,

dus vóóordat zijn waarneming van afgescheidenheid (het conflict, zoals de longen die gedwongen werden de sigarettenrook als werkelijkheid te accepteren) erop gesuperponeerd werd, dan blijft zijn oorspronkelijke, gezonde waarneming (mits nog in leven) in stand of wordt hersteld.

Wat wij bewustzijnsmassage genoemd hebben.

Ja. U heeft deze werkwijze inderdaad bewustzijnsmassage genoemd en al vastgesteld dat zulk een behandeling met uw skelet geleidelijk soepele gewrichten veroorzaakt. Fysiotherapie en sport zijn de methodes die de mens toepast om hetzelfde te bereiken, gebaseerd op hun waarneming. U doet dit, gebaseerd op bewustzijn. Herinner u dat uw vraag was waardoor de QuantumFormule effectief is.

Het wordt wel erg moeilijk nu. Waarom?

Een voorbeeld dan. Uw echtgenote Yining heeft rugpijn. U vraagt waarom u dient in te zien dat het willen weten hoe de betrokken rugwervels zichzelf kennen, volstrekt irrelevant is.

De betrokken wervels kennen zichzelf en alle zichzelf kennen is gelijktijdig en wel altijd NU. Alle waarneming is altijd vertraagd ten opzichte van dat

NU en is dus altijd later dan hoe de wervels zichzelf kennen.

Als u dit begrijpt is het u meteen duidelijk waarom het er totaal niet toe doet *hoe* die wervel zichzelf kent: op het moment dat u die wervel waarneemt, is [hoe die wervel zichzelf kent] altijd al voorbij!

En zie de implicatie: u *bent* die wervel dan, dat leven levend.

Feitelijk is het concept van waarneming: 'wij zijn van elkaar afgescheiden' (ik **en** de rest) veel vreemder en absurder dan het concept van bewustzijn 'wij zijn één' (ik **ben** de rest). Wat ooit één was, kan nooit meer dan één worden, maar kan wel inzien, begrijpen, dat zijn waarneming dat het niet één was, een – weliswaar voor fysiek bestaan noodzakelijk – 'mankement' was.

## fragment 8

Mijn God, het schoot mij te binnen dat opdat wij met elkaar en met u kunnen communiceren, wij tot op zekere hoogte van elkaar afgescheiden moeten zijn – of er zou helemaal geen u of wij zijn.

Maar natuurlijk is dat zo! U had een zeer kostbare flits van begrip! U liet hier even uw gedachten de vrije loop en niet overziend wat u eigenlijk zei,

omschreef u precies de reden voor de schepping. Wij *moeten* elkaar als afgescheiden *waarnemen*, of er zou helemaal geen u of wij zijn! Wij moeten alleen wel inzien *wat het is* dat wij waarnemen, of wij zouden ofwel verdwalen in onze waarneming, ofwel beperkt blijven tot het Ene Bewustzijn en *dus* niets kunnen ervaren – en dus ook niet kunnen communiceren! U sprak hier een zeer grote waarheid. Waar het nu om gaat, *is op bewustzijnsniveau te weten dat het zo is!*

Wij gaan hier nader op in, want u raakte hier de kern van alle bestaan. Wij hebben gezegd: waar het nu om gaat, *is te weten dat het zo is!* Maar u kunt niet gedwongen worden iets te weten, u moet ertoe verleid worden het te *willen* weten, totdat u het op bewustzijnsniveau inziet.

Dat relativiteit bestaat, behoeft geen betoog. Iedereen kan zien dat alles en iedereen bestaat in relatie tot iets of iemand anders.

De relatie tot *iets anders* brengt iets tot bestaan. Anders gezegd: zonder relatie tot iets anders bestaat niets en dient dus het Ene Bewustzijn en daardoor ons. Wij analyseren dit.

In de zin: “zonder relatie van iets tot iets anders bestaat niets” is ‘iets’ de waarnemer en ‘iets anders’ het waargenomene. De waarnemer definieert zichzelf als [zoals hij zichzelf kent] *door*

het waarnemen van [iets anders]. Voorbeeld: u kent zichzelf [zoals u zichzelf kent] *door* met mij te spreken. Herinner u dat het Zwart was die Wit op die wijze schiep.

Het waargenomene is óók [zoals hij zichzelf kent], maar **wat** *dat is, kan de waarnemer niet zien. Alleen **dat** het zo is, kan hij weten.*

Omdat het waargenomene óók waarnemer is, geldt hetzelfde ook in omgekeerde richting. Die dubbele en wederzijdse blindheid kenmerkt het bestaan op aarde. Bestaan is alleen mogelijk in relativiteit, waar God zijn vurig gewenste ervaring van alles wat zijn Bewustzijn weet, *door u allen* ervaren kan worden.

Weet u dat u één met allen en alles bent, dan leeft u als God op aarde. Weet u dat niet, dan gaat u juichend ten onder in uw oorlogen, want u viert uw gelijk.

## fragment 9

Er is maar één werkelijk wonder.

Dat is het wonder van bestaan.

Dat wij bestaan is onmogelijk.

Want als u niet bestaat, *bestaat u niet.*

U, waarnemer en u, waargenomene: u bestaat dan beiden niet *zoals u nu bestaat*, want er is geen waargenomene die niet ook waarnemer is.

Het is altijd iets anders dat u tot bestaan brengt. Dat geldt vice versa. Als u niet bestaat, *kan immers ook wat u waarneemt voor u niet bestaan*. Denk aan Zwart en Wit, die uitsluitend *dank zij elkaar* bestaan. Bestaat Wit niet, dan kan Zwart (voor Wit) ook niet bestaan!

Maar wij kunnen niet ontkennen dat wij bestaan. Hoe bestaan wij dan tóch? Eh...

De basis is bewustzijn. Wat u nu nog God noemt. Het zichzelf kennen *als IK*. De goddelijke vonk. U.

De goddelijke vonk *ben ik*?

Ja. En ik. En de buurman. U kent zichzelf *als 'IK'* en u neemt waar. De Goddelijke Vonk is alles wat "IK" kan zeggen en waarneemt. ***IK is (niet: ik ben) de naam van God.***

Waarnemer en waargenomene scheppen elkaar wederzijds. Tegelijk, in dezelfde 'beweging'. Niet gelijktijdig, tijd bestaat in bewustzijn niet. Waarnemen kan niet bestaan zonder waargenomen *worden*. Maar zij weten dat niet van elkaar en dat

‘niet weten’ is Gods geboorte in de materie. Gelijk een kind in de materie geboren wordt. Zonder relatie bestaan beiden niet; het verhaal van de zwarte en de witte stip legt uit hoe dat mogelijk is.

Aldus is *bestaan* alleen mogelijk in relativiteit: zonder het één bestaat ook het ander niet. Wij leggen hier zoveel nadruk op, omdat het zeer belangrijk is dat u goed begrijpt wat u doet als u uw buurman kwaad doet. Of goed doet. Nu kunnen wij *bestaan* samenvatten.

## fragment 10

Dat snap ik niet. Heeft u daar een voorbeeld van? En waarom noemt u weten altijd de brug?

Omdat u niet kunt spreken over wat u niet weet! U vraagt om een voorbeeld. In een onweersbui weet u dat de bliksem en het geluid van de donderslag gelijktijdig in dezelfde gebeurtenis ontstaan, maar u hoort de donderslag enkele seconden later dan u de bliksem ziet. Dat u dat weet is de brug met de werkelijkheid dat zij één en dezelfde ontlading zijn en alleen in uw waarneming van elkaar gescheiden zijn.

Ah! Helder voorbeeld. Wat u zegt is dat wij op dezelfde manier waarnemen dat wij van elkaar

gescheiden zijn maar alleen kunnen weten dat wij één wezen zijn zoals wij weten dat die bliksemschicht en die donderslag één en dezelfde ontlading zijn.

Ja. Stel u vervolgens voor dat persoon A alleen bliksemflitsen kan zien en persoon B alleen donderslagen kan horen. Dan doet die ene ontlading, die beide bevat, zowel persoon A als persoon B ontstaan, terwijl beiden elkaars gedrag niet kunnen begrijpen en beiden kunnen de ontlading die hen beiden schiep, niet waarnemen omdat beiden het element van de ander missen. Hun redding is dat zij van elkaars beperking *weten*.

De basis is bewustzijn. Er is maar één bewustzijn en waarnemen is het enige dat bewustzijn kan: het neemt waarnemer (het Bewustzijn) en waargenomene (óók het Bewustzijn) in één en hetzelfde 'beeld' waar. Doordat beiden zich echter met hun lichaam identificeren, wat zij *allebei niet* zijn, vergroten beiden hun afstand tot wat zij wél zijn: hun gemeenschappelijke, ene Bewustzijn.

Als waarnemer en waargenomene dit mechanisme van elkaar waarnemen en *weten wat het is* dat zij waarnemen, creëert dat gezondheid en harmonie in het lichaam, en vrede buiten het lichaam.

Als waarnemer en waargenomene dit mechanisme *niet* van elkaar zien, zijn oorlog en ziekte het gevolg. Want de waarnemer gaat doen wat in het belang is van wat hij waarneemt en *volgens zijn waarneming* de werkelijkheid is: zijn lichaam. Hij rooft, steelt en moordt naar buiten toe en hij rookt en drinkt gif naar binnen toe. *Weten is de brug.*

Het enige echte wonder is het wonder van bestaan, zegt u. Maar wat IS bestaan eigenlijk?

Let op, blijf bij. Wij hebben deze vraag zojuist beantwoord vanuit menselijk standpunt, nu zullen wij deze grote vraag beantwoorden in de tweede persoon, de 'u' vorm.

Voordat u bestond, bestond u niet. Dat was geen probleem voor u, want u bestond niet. Dat was alleen een probleem voor... 'niet-u', zullen wij hem ten behoeve van deze uitleg noemen, want 'u' bestond niet. Maar omdat zij hetzelfde – immers ene – bewustzijn delen, bestonden uw kat, uw burens en alle anderen óók niet. U allen bestond niet, zodat wij zijn naam moeten veranderen in 'niet-u-allen'. Maar ook de aarde, de zon en de rest van het universum bestond dan niet, zodat wij hem 'niet-u-allen-en-alles' moeten noemen. Wij zullen zijn naam daarom samenvatten tot Niet-Bestaan.

Het enige dat deze Niet-Bestaan kon, was bewust zijn. Weten. Alles weten. Dat kon hij wel. Alles wat

weetbaar was, dat wist hij, deze Niet-Bestaan. Weten, bewustzijn, heeft geen massa en dus geen, ofwel oneindige snelheid. Overal wist hij dat hij niet bestond en de drang om tot bestaan te komen werd allesoverheersend explosief in deze Niet-Bestaan. Hij wilde alles *ervaren* wat hij wist dat hij kon zijn en ervaren begint met waarnemen. Er moest een waarnemer komen. Een waarnemer waarmee Niet-Bestaan kon waarnemen. Maar waarnemen bestaat altijd uit twee kanten: waarnemen en waargenomen worden, zonder het één bestaat ook het ander niet. Wat Niet-Bestaan dus nodig had, was een waarnemer die niet alleen waarnam maar die zelf ook waargenomen kon worden. Dát zou zijn drang bevredigen. De enige voorwaarde was, dat zowel die waarnemer als wat hij waarnam – die dus óók waarnemer was – niet zouden *weten* dat zij *allebei* Niet-Bestaan zijn. Anders zou Niet-Bestaan nog stééds niet bestaan en zou zijn plan mislukken!

En zo geschiedde. De Big Bang vond plaats met daarin lichamen die niet alleen waarnamen maar ook waargenomen konden worden, en die allebei niet wisten dat zij Niet-Bestaan waren. Zij namen waar wat Niet-Bestaan waarnam, totdat zij alles wat zij waargenomen hadden met hun lichaam ervaren hadden, waarbij zij talrijke lichamen verbruikten. Hun reis was een horizontale ervaring van de verticale ontwikkelingsweg van het Ene Bewustzijn

die liep van onderaan totaal niet weten dat zij Niet-Bestaan zijn tot bovenaan volledig ervaren wat Niet-Bestaan wist – het doel van Niet-Bestaan. Daarbij verbruikten zij evenveel lichamen als hun niveau vereiste. Zo vervulden zij de diepste drang van Niet-Bestaan en de dank van Niet-Bestaan kende geen grenzen.

Die Niet-Bestaan, dat was Bewustzijn?

Natuurlijk. U noemt hem op dit moment God.

En die waarnemers en die waargenomenen, dat zijn wij?

En al het andere dat kan waarnemen en waargenomen kan worden, ieder op zijn niveau, van mineralen tot Verlichten. Ja.

Mineralen, stenen en zo, *kunnen waarnemen*?

Niet *kunnen* waarnemen maar *nemen* waar. Niet zoals mensen, maar op hun eigen, *relatief* lage, niveau; de beperktheid van uw definitie is onterecht. Wij hebben besproken dat alle bewustzijn ‘ooit’ alles ervaren heeft en dat het *daarom* bestaat. Bedenk daarbij dat wat u tijd noemt, in werkelijkheid bewustzijnsontwikkeling is.

Bewustzijn en waarneming zijn de elementen van alle bestaan en het weten hoe die twee zich tot

elkaar verhouden, noemt uw bijbel de heilige geest.  
Wij leggen dat uit. Let goed op, dit is nieuw voor u.

*Waar waarneming het element waarneming voedt,  
voedt waargenomen **worden** het element  
bewustzijn.*

Aldus. Uw vraag was wat bestaan eigenlijk is.  
**Bestaan is het samengaan van bewustzijn en  
waarneming tot ervaring erop volgt.** Kennis van  
hun samenhang – weten hoe het werkt – stuurt uw  
leven. Heeft u die kennis, dan stuurt u het leven.  
Ontbeert u die kennis, dan stuurt het leven u.

## fragment 11

Ervaren begint met waarnemen, zei u. Wat is het  
verschil tussen ervaren en waarnemen?

Waarneming die ingekleurd is met wat die persoon  
daarvan vindt en voelt, is ervaring.

Ah! Wat u eerder DAT wij waarnemen noemde en  
wat wij vervormen tot WAT wij waarnemen door  
onze interpretatie er overheen te gooien.

Ja. Daarom hebben wij het belang van het  
bestuderen van de relatie tussen bewustzijn en  
waarneming benadrukt. Wij zagen dat bewustzijn –  
ons aller gelijktijdige bewustzijn, ons gelijktijdige  
*onzelf kennen* – zichzelf door waarneming beperkt

en de geest daar interpretatie ter ervaring van wat overblijft na die beperking, aan toevoegt. In dat opzicht verdeelt God de mogelijkheden tot het realiseren van ieders Godschap volstrekt rechtvaardig en ligt het rendement van onze lessen uitsluitend in uw bereidwilligheid ze te volgen. Zoals gezegd, *uw acceptatie* van onze lessen ***is mijn terugkeer op aarde.***

Alles wat u zegt is gebaseerd op uw stelling dat alle bewustzijn gelijktijdig is en alle waarneming vertraagd is, waardoor wij onze bron, het bewustzijn zelf, niet kunnen zien. En als wij hem zouden kunnen waarnemen, wij dan niet meer zouden bestaan omdat relativiteit – nodig voor bestaan – daarmee ook ophoudt. Er is dan niets meer om waar te nemen, zegt u. U voert GPS aan om dat te illustreren. (zie boek 1 pag 219)

De vergelijking met het GPS satelliet signaal toont het tijdsverschil tussen bewustzijn en waarneming aan. Zou u waarnemen wat de satelliet waarneemt, dan zou dat gelijktijdig met de satellietdetectie zijn en zou u zichzelf dus twee keer op hetzelfde scherm zien staan!

Maar stel nu dat iemand geen verstand heeft van GPS en geen touw kan vastknopen aan reizende satelliet signalen en zo? Dat het hele verschil

tussen de gelijktijdigheid van bewustzijn en het vertraging van waarneming hem niets zegt?

Tegen hen zeg ik dat alle waarneming een reactie is. Een reactie kan nooit komen vóór hetgeen waarop het een reactie is.

In ieder van u is alle kennis aanwezig, alleen blokkeert uw ego die delen die uw eenheid zouden onthullen, want dat zou zijn einde betekenen. Van dat afgescheiden denken is ego immers afhankelijk. In de praktijk blijft vele levens lang het chaotische overblijfsel – leven in lijden en slachtofferschap – over. Onze lessen werken organiserend in uw leven, onder instandlating evenwel, van uw vrijheid om er kennis van te nemen of af te wijzen. Uw acceptatie van onze lessen binnen die vrijheid werkt ordenend in uw leven, gelijk een kam door een kapsel.

Het is dan ook niet zo dat uw waarnemingen niet waar zijn. Ze zijn waar voor u, o waarnemer, maar niet voor anderen. (zie boek 2 pag. 207) Dat is kenmerkend voor alle waarneming: zij is alleen waar voor de waarnemer en voor niemand anders. Hier naderen wij een belangrijke punt in onze studie: hoe meer waarnemers het met elkaar eens zijn, hoe 'waarder' het wordt, hoe méér het waar wordt.

Dit is het meest onomstotelijke bewijs van onze eenheid van bewustzijn en scheiding door

waarneming dat u kunt bedenken, dat niettemin niet herkend wordt: het met iemand eens zijn is een werking van bewustzijn, niet van waarneming.

Maar ik zal toch eerst moeten waarnemen wat hij bedoelt voordat ik het met iemand eens kan zijn!

Luister naar wat u zegt. Dat is *precies* wat ik bedoel!

U bent niet de enige die deze niveauverwisseling (zie boek 2 pag. 130) overkomt. Religieus gelovigen brengen deze fout in de praktijk als zij massaal bidden en hun gezamenlijk gebed verhoord zien worden. Hun beoogde resultaat wordt bereikt, maar zij hebben geen idee van het mechanisme dat zij in werking gesteld hebben, noch hebben zij enig idee van de bron waaruit zij putten: zij bidden tot God en denken dat hij van ergens buitenaf hun gebed verhoord heeft. *Dat daarvan geen sprake is, kan niet genoeg benadrukt worden.* Onze vader die in de hemelen zijt is noch een verwijzing naar enige familieband noch naar een fysieke locatie.

Het resultaat komt uit een geheel andere bron, namelijk hun eigen, door hun gezamenlijkheid in hun gebed exponentieel toegenomen bewustzijn, dat zij hier bundelen gelijk een lens doet met licht.

Er is, naast het 'waarder' maken van een zienswijze door het aantal waarnemers met overeenkomend bewustzijn te vergroten, nog een ander aspect dat

wij moeten toelichten. Dat betreft onze uitspraak “u bent hen EN u heeft niets met hen te maken”. Die lijkt in tegenspraak met zichzelf.

Ah ja! Ja, ik heb dat altijd al een onbegrijpelijke uitspraak gevonden en ik begrijp hem nog steeds niet. Hoe kan ik iemand anders zijn en niets met hem te maken hebben? Ik bedoel, als ik iemand anders ben, heb ik *juist alles* met hem te maken!

Zeer begrijpelijk en velen met u worstelen met deze dichotomie.

Voor mijn gevoel is het een glasharde paradox.

Wat aangeeft hoezeer onze uitleg nodig is.  
Waarnemen is vertraagd ten opzichte van  
bewustzijn, dat altijd ‘gelijktijdig’ en altijd NU is.

Ja, dat heeft u vaak gezegd.

En heeft u dat ook *begrepen*? Heeft u al zijn implicaties doorgrond?

Eh

Let op. *Bewustzijn* is altijd NU en dus gelijktijdig voor iedereen. Wat u *waarneemt* is altijd vertraagd voor iedereen. U leeft dan ook in een wereld waarin waarneming de werkelijkheid dicteert. Gelijk het voorbeeld van GPS navigatie de onvolledigheid daarvan aantoont, zo is uw misconceptie dat u wat

te maken heeft met iemand anders omdat u hem bent, er het resultaat van.

Ik begrijp het niet. Sorry

Verontschuldig u niet maar blijf opletten. Geen mens begrijpt dit de eerste keer. Als ik zeg dat u die ander bent, kunt u dat dan volgen?

Nee. Of ja, met moeite. Als ik mij realiseer dat die ander en ik gelijktijdig bewust zijn, er dus (behalve in waarneming) geen tijdsverschil en geen afstand zit tussen hem en mij, dan kan ik mij indenken dat ik hem ben, dat leven levend. Maar met moeite, ik moet mijzelf er echt toe dwingen.

Goed, hou dat vast. U bent hem, dat leven levend. En als ik vervolgens zeg dat wat u van hem ziet, *waarneemt* dus, vertraagd is, kunt u dat volgen?

Ja. Heel even en dan val ik weer terug.

Heel goed. U bent hem, dat leven levend. En wat u van hem waarneemt is vertraagd. Over deze twee dingen zijn wij het eens. Wat vertraagd is, is al achter de rug. Daar heeft u niets meer mee te maken.

AAAH!

Waarover zijn wij het eens?

Wat een schok! Ik snap het! Ik ben hem en hij is mij want wij bestaan gelijktijdig, EN ik heb niets met hem te maken, want wat ik hem zie doen is mijn *waarneming*! En wat hij mij ziet doen is zijn waarneming en een waarneming is altijd vertraagd! Als ik iets waarneem, is het al achter de rug. Is het al voorbij. Daar heb ik geen invloed meer op!

Dus heeft u niets met hem te maken, terwijl u hem wél bent!

Als de suikerklont die niets met de suikerkorrels te maken heeft, terwijl hij hen wél is!

Voelt u zich nu ook wat beter inzake uw tweestrijd met betrekking tot al dan niet criminele asielzoekers?

Ja! Dank u, dank u! Dat heeft mij echt dwars gezeten.

Nu wij het erover eens zijn dat u die asielzoeker bent en dat u niets met hem te maken heeft, kunt u zich afvragen wat het nut is van die asielzoeker in uw leven en andersom.

## fragment 12

Vergelijk het leven met gelijknamige polen van magneten. Beiden zien van elkaar dat zij magneten

zijn, maar begrijpen volkomen oprecht elkaars eveneens volkomen oprechte gedrag niet. Het primitiefste dat zij dan kunt doen is met elkaar vechten en elkaars lichaam verwonden of doden. In uw oorlogen doet u dat.

Respecteer elkaars pool-eigenschappen en wees tevreden met wat u heeft, probeer van een zuidpool geen noordpool te maken want dat kan – behoudens met diens instemming – niet lukken, maar dan doet *hij* het, niet u. *Hij* besluit zichzelf anders te kennen. De vermoeidheid waarover wij spraken heeft met *dat niet inzien* te maken. Want of men zichzelf nu als noord- of als zuidpool van een magneet kent: waar hun beider bewustzijn, hun ziel, ten diepste naar smacht is de ervaring van liefde voor de ander, ongeacht de aard van die pool.

Hoe komt het dan dat in de natuur wél alles naar harmonie streeft?

In de natuur streeft niet alles naar harmonie. In de natuur streeft alles naar *overleving*, waarbij de rangorde bepaald wordt door het recht van de sterkste en dat is degene met het sterkste lichaam. De fysieke natuur is het strijdveld tussen enerzijds het diepe gevoel van één met Alles te zijn en anderzijds de waarneming die dat ontkent. En het is letterlijk een strijdveld, zie de wereld. Wordt individueel bewustzijn zelfbewust, dan wordt het

als eerste bewust van zijn eigen waarneming.  
*Wordt het bewust van zijn eigen waarneming, dan wordt al hetgeen het waarneemt tegelijkertijd en in dezelfde mate bewust van waargenomen te worden*, of u dit nu opmerkt of niet en ongeacht welke naam u er aan geeft. Dat u zich prettig voelt tijdens een boswandeling is het gevolg van dat u door de bomen, op hun niveau, waargenomen en omarmd wordt. U voelt hun zuiverheid.

De natuur streeft naar harmonie zolang de fysieke bestanddelen hun eenheid voelen met wat zij waarnemen, zoals bij soorten. Als een mier een aanval op zijn kolonie niet zelf kan overleven, dan offert hij zich op zodat zijn soort overleeft.

Ander voorbeeld, dichter bij huis. Zolang uw maag zich één voelt met uw darmen en de rest van uw spijsverteringsstelsel, wordt noch uw maag noch uw spijsverteringsstelsel ziek. Die eenheid wordt verstoord bij een aanval: u eet jarenlang voedsel dat giftig is. U drinkt jarenlang alcohol en u rookt sigaretten. Op den duur accepteert uw lichaam deze aanval als zijn nieuwe werkelijkheid en wordt ziek nadat zijn verdediging uitgeput is.

“U bent al het andere” hebben wij gezegd. Al het andere, dat nu weet waargenomen *te worden*, wordt *daarmee* eveneens zelfbewust en wordt zelf

ook waarnemer – het neemt immers waar  
waargenomen te worden – culminerend in de  
kettingreactie die zijn weerga niet kent: de Oerknal,  
die helemaal geen knal was. Zo was onze uitspraak  
dat de waarnemer het waargenomene schept,  
bedoeld. Begrijpt u dat?

Nee. Daar begrijp ik niets van. Ik zie het verband  
niet tussen het zelfbewust worden van A en hoe  
dat het zelfbewust worden van B veroorzaakt. Ik  
zie niet hoe, als A zelfbewust wordt, B *daardoor*  
ook zelfbewust wordt. Het één lijkt mij niets met  
het ander te maken te hebben.

Leest u nog eens wat wij gezegd hebben over het  
elkaar scheppen van de zwarte en de witte stip. Het  
is het onvermijdelijke gevolg van het feit dat u één  
***bent***, maar u doorziet alleen nog niet *hoe*, nu uw  
waarneming dat in alle toonaarden ontkent.  
Bewustzijn wordt zelfbewust door waar te nemen  
en het waargenomene ontwaakt eveneens tot  
zelfbewustzijn doordat het *waarneemt*  
waargenomen te worden.

Wij geven nog een voorbeeld. U loopt op uw tenen  
in de donkere huiskamer naar de koelkast. Iedereen  
slaapt en u wilt niemand wakker maken. Uw vrouw  
Yining heeft echter iets gehoord en is naar beneden  
geslopen. Door een kier kijkt zij naar u. Dat

verandert u! Denk ook aan de marktkoopman (zie ook boek 2 pag 226). U voelt dat u bekeken wordt. Haar [u waarnemen] heeft u veranderd van onbespied door de kamer sluipend naar voelend dat u geobserveerd wordt! Dit voorbeeld werkt in de hele wereld.

Ah, zo. Soort intuïtie.

Noem het wat u wilt. Het geheim zit in het onbeperkte vermogen van Ene Bewustzijn om zich op te splitsen in een oneindig aantal waarnemers en het beperkte vermogen van waarnemers om het omgekeerde te doen, zodat zij – vanuit hun optiek – een ego leven *moeten* leiden om hun lichaam in stand te houden, dat dicteert wat de werkelijkheid is, gelijk mensen op aarde doen. Zij menen daarin geen keus te hebben. Dat is overigens wel de levensopdracht van al uw bestanen: zich **als waarnemers** weer tot één bewustzijn te verenigen, ego zijn plaats te wijzen en Niet-Bestaan zijn ervaring te geven door *bewust* tot bestaan te komen!

De levensopdracht van al onze bestanen? Dat wil iedereen weten! Kunt u daar meer over vertellen?

Ja. Nadat u begrepen heeft dat het fysieke bestaan in de relativiteit het gevolg is van de fragmentatie, de uitsplitsing, de afscheiding, de versplintering, de explosie of welke naam u er ook aan geeft, van

totaal bewustzijn tot de splinters die zowel (zelf) waarnemen als (door dat totale bewustzijn) waargenomen worden, ziet u ook dat zich in die splinters, die waarnemers en waargenomenen dus, een groeiproces afspeelt. Een proces van hergroepering.

### Hergroepering?

Hergroepering tot het geheel dat zij zich door hun *persoonlijke* ervaring meer en meer herinneren ooit geweest te zijn maar toen niet konden ervaren.

### Eh... niet?

Blijf bij de les. Totaal bewustzijn, 'Niet-Bestaan' hebben wij hem genoemd, kan zichzelf nooit ervaren zolang het totaal bewustzijn IS en dus niet bestaat. Er is niets dat het niet is omdat het Alles is, zodat het niets is. Om iets te worden heeft Totaal Bewustzijn onderdelen nodig *die niet weten* dat zij onderdelen van Totaal Bewustzijn zijn *omdat zij zichzelf als **onderdelen** waarnemen* en dus vanuit die optiek volkomen oprecht ontkennen dat zij het totale bewustzijn zelf zijn.

### Zoals wij dat doen?

Zoals u doet! In de mens zijn alle mogelijkheden voor groei aanwezig, in alle richtingen, van kille wreedheid tot hartverwarmende liefde en alles daartussen – zie uw geschiedenis. In het huidige

tijdsgewricht echter, neemt de mens de vernielingen waar die hij met zijn ego-denken heeft aangericht en trekt daar eindelijk lessen uit.

Uit eigenbelang dus.

Er is geen ander belang dan eigenbelang. Eigenbelang ziet op het belang van wie men is en wie men is, is hoe men zichzelf kent. En hoe iemand zichzelf kent, hangt af van zijn niveau – en dat groeit. Door wat men waarneemt. Groei betekent dat de mens zijn ego-uitgangspunt heroverweegt in het licht van de vernielingen die hij, als ego, aangericht heeft. En dat is op tijd. Op de rand.

Van... ?

Van de afgrond, kijk om u heen. Maar op tijd, naar het zich nu laat aanzien.

Naar het zich laat aanzien? Weet u dat niet zeker dan?

Zekerheden kent het universum niet. Uw inherente vrijheid belet dat. Wij hebben dat besproken. Een zeker universum is een dood universum.

Maar het laat zich aanzien dat de verticale groei van der mensen individuele bewustheid van alles te zijn maar niets te ervaren naar alles te zijn en dat ook te ervaren, zijn voltooiing nadert.

In het volledige inzicht dat u allen werkelijk één  
Wezen bent, zult u zichzelf meenemen in de  
QuantumFormule en deze als volgt uitspreken:

In het volle bewustzijn dat wie u bent mijn identiteit  
uitmaakt, maak ik de uwe uit en verhoog ons aldus.

Begrijpt u het?

Nog een keer?

Wie u bent, maakt mijn identiteit uit gelijk ik, *in het volle bewustzijn daarvan*, de uwe uitmaak en aldus *ons beiden* daartoe verhef.

U zult daarmee God in het vlees gebracht hebben en hem het grootst denkbare geschenk gegeven hebben: de ervaring van wie Hij is. Uw bijbel zegt dat ook, maar legt het verder niet uit omdat dat in dat tijdsgewricht – zelfs niet overdrachtelijk – begrepen kon worden. Want ik ben God. En u ook. Dat u dat zult ervaren, *dat u hem die ervaring zult brengen*, is de enige bedoeling van het universum.

## fragment 13

In uw wereld is uw waarneming uw werkelijkheid.  
In mijn wereld is mijn bewustzijn mijn werkelijkheid  
en dat is inclusief **uw** waarneming. Bewustzijn en  
waarneming vechten om de voorrang gedurende al  
uw bestanen, u altijd de keuze latend. Dat gevecht

eindigt zodra ook u – gelijk ik – bewust wordt dat allen die u waarneemt óók bewust zijn en dat al dat bewustzijn gelijktijdig is met dat van u, namelijk NU.

Anders gezegd: zodra u laat indalen dat allen die bewust zijn, gelijktijdig met u – en dus gelijktijdig met elkaar – bewust zijn, daalt óók in dat alle leven door geen tijdsverloop en dus geen afstand maar alleen door bewustzijnsniveau, *dat u als tijd ervaart*, van elkaar gescheiden is. Dan daalt ook in dat allen die bewust zijn, één Wezen zijn, dat uit die niveaus bestaat.

Vervang nu het woord bewustzijn door het woord God. En vervang het woord waarneming door het woord ego.

Klinkt bekend?

Eh...

Vervang dan nu het woord ego door het woord duivel, Satan, Beëlzebub, Grote Verleider.

Grote verleider? Ah!

Het geheim van alle bestaan ligt nu voor u.

Realiseer u dat al hetgeen u waarneemt, ook en gelijktijdig met u bewust is, zodat er geen tijdsverloop is tussen u en hetgeen u waarneemt – *maar dat u dat niet kunt waarnemen en het dus in*

*uw wereld niet zo is. In uw wereld bent u weldegelijk  
van elkaar afgescheiden, want zo neemt u dat waar.*

En dat verdraagt geen tegenspraak, gelooft u mij!

Wáárvan u zich bewust bent, heeft voor het Ene  
Bewustzijn geen enkel belang.

Aaargh! Ik zie wat! *Dat* is het grote geheim achter religies! Bewustzijn is de alom tegenwoordige God en waarneming is de duivel, de grote verleider, zoals u zegt, ego! Maar die religies, die snappen dat zelf ook niet!

En in een flits zag ik ineens veel duidelijker hoe u bedoelt dat ik de ander ben EN niets met hem te maken heb! Ik BEN hem omdat wij gelijktijdig bewust zijn EN ik heb niets met hem te maken omdat hij is wat ik waarneem en dat is steeds al 'voorbij' ten opzichte van mijn – dus ieders, want gelijktijdig – bewustzijn! Wooow!

Eindelijk. En zie nu het grote doel van dit alles.

Bewustzijn, de eeuwige God, was gevangen in de enorme gevangenis van geen grenzen. Alles was wat hij zelf was en hij was alles. *Nergens* was iets wat hij niet was. Door – in u, allen en alles! – door vertraging in waarneming relativiteit te scheppen ervoer hij het andere uiterste: de kleinst mogelijke wereld van *uitsluitend* grenzen, met daarin de kleinst mogelijke gevangenis: een lichaam. Eindelijk!

Een lichaam! Van een cel, van een microbe, van een maag, van een mens – van u! Heerlijk! Lichamen! Begrenzingen! Mensen, dieren, cellen! Die elkaar waarnemen en ervaren als iets anders en elkaar kunnen slaan en liefhebben! Relativiteit, heerlijk! Eindelijk *ervaart* het Bewustzijn dat alles is, alles wat het niet is. Dat was onmogelijk zonder u, die geen idee heeft wie u werkelijk bent en die denkt dat de wereld beperkt is tot wat u waarneemt!

En dat doen wij ons hele leven. Dus als ik het goed heb, vervullen wij Gods vurigste wens door gewoon te doen wat we in onze onwetendheid altijd al doen. Gefeliciteerd hoor. En wij dan?

En u dan? Let op. Zoals relativiteit Gods ontsnapping uit het absolute was, zo is het vanuit het relatieve *opnieuw bereiken van het Absolute*, uw ontsnapping uit het relatieve. Echter nu stapt u niet meer terug in uw vorige gevangenis van grensloosheid. Dank zij de menselijke onwetendheid ervaart het Ene Bewustzijn nu wel zijn felbegeerde 'iets anders' waardoor hij kan ervaren wie hij is – en dat is wat hij *niet* is, namelijk in uw zoektocht die u als dwaaltocht ervaart. Eindelijk muren! In zijn groei van rotsen miljarden jaren geleden, via primitieve jagersstammen in uw prehistorie tot kruisiging, leeuwenkuil en brandstapels in uw middeleeuwen, tot en met uiteindelijk uw bewuste hereniging met God –

brengt de mensheid God zijn grootste geschenk: de ervaring van alles wat hij kan zijn.

Zo! U verklapt hier dus even Gods geheim. Daar zal hij niet blij mee zijn! Door ons te redden ontnemt u zijn mogelijkheid om alles te ervaren wat hij niet is, want nu weten zij het! Zodra iedereen gered is, is het uit met de pret voor God!

Maak u daarover geen zorgen. Het universum is groter dan u kunt bevatten, het bestaat in andere universa. Altijd is er aanvoer van zielen die nieuwe religies verzinnen, niet alleen op deze planeet.

Toch heb ik nog een vraag. Bent u nou Jezus of bent u God? Daar zit nogal een verschil tussen.

Daar zit *geen* verschil tussen. U stelt deze vraag op het juiste moment. Ik heb gezegd dat ik Jezus ben en dat is ook zo. De protagonist uit vele godsdiensten, niet alleen het christendom, ook in andere religies wordt mijn toenmalige leven beschreven. Ik heb ook gezegd dat als één mens het totale bewustzijn bereikt, hij toegang heeft tot alles wat ooit geleefd heeft en hij kiest door zijn focus te richten – en dat kan hij **omdat** er slechts één bewustzijn **is**. Ik heb dat niveau bereikt, ik leef dat leven. Ja, ik ben God. En u?

Ik... breuh

*En u?*

Ja euh... u heeft nu zo vaak de nadruk gelegd op onze eenheid van bewustzijn dat ik voel dat ik nu wel geacht word te zeggen dat ik dat ook ben.

*EN U?*

.... en ik ook!

En begrijpt u wat u zojuist over uzelf gezegd heeft?

Natuurlijk! Ik heb God beledigd!

Begrijpelijk, gezien waar u vandaan komt, maar onzin. Ziet u de achterliggende gedachtegang?

Dit is voor u zeer moeilijk te vatten, dat weet ik. Maar ik ben blij dat u bekend heeft God te zijn. Dit is de grote vertaalslag die u moet leren maken. Dit is wat u als onmogelijk voorkomt, omdat u al uw levens heeft geleefd in het idee dat u slechts uw lichaam bent en dat u God nederig moet dienen.

## fragment 14

Goed. Stap voor stap. Voorbeeld. U wilt Yining's rugpijn verzachten. Leg uw handen op haar rug. Vervolgens benadert u die rugwervel als volgt:

## Wie u bent

is hoe u zichzelf kent. Waarvan u bewust bent. Waarvan u bewust bent is hoe u zichzelf kent dat is DAT u waarneemt, niet WAT u waarneemt (dat kan een rugwervel immers niet).

Uw natuurlijke neiging is dan dat die rugwervel is zoals u een rugwervel waarneemt. Dat is **uw** waarneming, dat is WAT u waarneemt. Dat heeft u uw leven lang als werkelijkheid ervaren en die neiging overwinnen is precies waar deze jarenlange training voor nodig was: die wervel heeft daar zelfs geen weet van.

Neem waar DAT (niet WAT) *die wervel* waarneemt. Ga dus in die rugwervel zitten en *neem waar wat die rugwervel waarneemt – en dat zal DAT hij waarneemt zijn*. Dat lukt alleen na veel oefening. U *bent* dan die rugwervel en u neemt *dus* waar wat die rugwervel waarneemt en dat is, wij zeggen het nogmaals: DAT (niet WAT) hij waarneemt. Realiseer u dat die rugwervel eerder bewust is, zichzelf eerder kent dan u dat waarneemt. *Het is er dus al als u hem waarneemt, vandaar dat het initiatief altijd bij het waargenomene ligt*. Dat staat haaks op wat u denkt! Lukt dat? Dan

***maakt die rugwervel uw identiteit uit.***

**Gelijk wie ik ben de uwe** (die rugwervel dus)  
**uitmaakt** volgt daar automatisch uit, anders klopte  
uw vorige uitspraak niet. Want u bent het die dat  
waarneemt. U neemt nu waar wat die rugwervel  
waarneemt – en dat is DAT hij waarneemt. **Wat u  
doet zijn mijn daden gelijk wat ik doe uw  
handelingen** bevestigen dat slechts.

Maar help mij. Help ons! Wat is uiteindelijk de  
werkelijkheid? De waarheid? Wie zijn wij in  
werkelijkheid? Verlos ons! **Wie zijn wij in  
werkelijkheid?**

Let op. Let goed op en blijf bij.

U bent dat als wat u zichzelf kent.

Maar dat geldt voor iedereen!

Stop nu. Stop hier en denk na. Wat zei u net?

Ik zei dat dat een non-antwoord is! Want dat wij  
zijn als wat wij onszelf kennen, dat wisten we zelf  
ook wel!

En wat kunt u zeggen over uzelf kennen? Wat is zijn  
hoofdkenmerk? Hoeveel tijd zit er tussen uw  
zichzelf kennen en uw buurman z'n zichzelf  
kennen?

(Lange stilte) eh geen.

En hoeveel tijd zit er tussen uw uzelf kennen en uw maag z'n zichzelf kennen?

(Lange stilte) eh geen.

Ja. Want uw maag leeft niet in uw toekomst of verleden en u leeft niet in uw maag z'n verleden of toekomst. En hetzelfde geldt voor Yining's rugwervel. En voor uw buurman z'n been. En wat kunt u zeggen over iets wat gelijktijdig is? Hoeveel afstand zit er tussen twee dingen die gelijktijdig zijn?

(Lange stilte) Eh geen.

Zit er geen tijd EN geen afstand tussen? Méént u dat nou?

Ik voel hem al aankomen.

(Lange stilte)

En dus? Wat zou het antwoord op uw vraag zijn? U vroeg wat of wie u in werkelijkheid bent. Wie zou u in werkelijkheid zijn als u zojuist heeft vastgesteld dat er in werkelijkheid geen afstand en geen tijd zit tussen u en uw buurman, Yining's rugwervel, uw

maag en mij? En hoe heet dat? Welke naam geeft u aan iets waar geen tijd en geen afstand tussen zit?

U dwingt mij te zeggen dat ik God ben. Maar dat ga ik niet doen!

U bent God, en ik ook. Hoe dan ook. U ontkomt er niet aan. U zegt dat u dat niet kunt doen, maar u kunt het wél en onbewust wilt u het ook graag, maar u *durft* het niet omdat uw tirannieke religies het tegenspreken, ontkennen, het verbieden en het zelfs *godslastering* noemen. U bent leven na leven opgegroeid in een cultuur die zegt dat God 'iemand' is die gevreesd en zelfs aanbeden moet worden, *want anders gooit hij u de hel in!* Waar u bang voor moet zijn, dat begrijp ik, door uw religieuze opvoeding bent u er bang voor *gemaakt*. Waar uw weerstand vandaan komt, is dat u dit tegen die achtergrond niet kunt verwerken. ***Maar WAT een onzin!***

## fragment 15

Ik lag vannacht weer eens te worstelen met de grote vraag wie ik *nou eigenlijk echt* ben.

Wie u bent...

Jamaar wie BEN ik dan eigenlijk?

...maakt mijn identiteit uit.

Jamaar, en wie bent **U** dan?

u.

Kijk. En dáár word ik nou gek van!

Kijken wij dan nader naar bewustzijn. Bewustzijn is de basis van alle bestaan en ook de bron van uw verwarring, want wat niet bewust is, bestaat niet. Het universum zelf is een 'bel' bewustzijn. Het is zichzelf kennen en alles erin kent zichzelf als 'IK'.

Waar u in uw dagelijkse leven de horizontale wereld van waarneming ervaart, zullen wij nu die reis door de verticale wereld van bewustzijn beschrijven. Hoe 'IK', dat zichzelf kennen, zich in zijn groei ontwikkelt.

Dat bewustzijn, dat zichzelf kennen, dat Stille Zijn kan maar één ding en dat is waarnemen. *Eerst* DAT u waarneemt (niet fysiek waarneembaar), *daarna* en door DAT u waarneemt aangestuurd, *WAT* u waarneemt (fysiek waarneembaar). In die volgorde vindt waarneming plaats *IN* bewustzijn – of het vindt *niet* plaats.

Zoals DAT u waarneemt 'gewekt' wordt door – op enig niveau – waar te nemen waargenomen te *worden*, en WAT u waarneemt ontstaat door de 'overdracht' daarvan naar het fysieke brein,

waarmee DAT u waarneemt overstraald wordt en WAT u waarneemt fysiek ervaren wordt. Fysieke waarneming blijft uit als die overdracht van bewustzijn naar brein uitblijft.

Dit is een zeer belangrijk moment. Het is het moment van overdracht van onbewust waarnemen als in uw droom naar bewust – fysiek – waarnemen.

Dit is het moment van ‘overdracht’ van wat niet fysiek waargenomen wordt naar wat wel fysiek waargenomen wordt. Op het moment dat het DAT u waarneemt van uw bewustzijn het WAT u waarneemt van uw brein aanraakt, vindt die omschakeling plaats en blijft van DAT u waarneemt slechts uw ‘stemmetje van binnen’ over. Uw vorige stap is altijd weg en de volgende is altijd – in waarneemflitsen – nieuw. Het is de *hand-over* van bewustzijn naar brein, het ENIGE zintuig dat signalen uit uw ogen, oren en gevoel KAN verwerken. Het is het moment waarop u uw vorige stap gezet heeft *en die overstraald is toen dat nog kon omdat het nog concept was*, en de volgende stap gaat zetten. Gedachten, dromen, idealen en ergens intuïtief een gevoel van hebben zijn voorbeelden van DAT u waarneemt. Ook de reciproke, de andere kant van waarneming, namelijk dat het waargenomene *waarneemt* waargenomen te *worden*, is DAT u waarneemt.

De reciproke van “géeéf ácht!” dat de sergeant naar zijn soldaten schreeuwt is DAT de soldaten die schreeuw waarnemen en waar zij onmiddellijk hun deken van WAT zij waarnemen overheen gooien. Springen zij met “Yes sir!” saluerend in de houding of slenteren zij “bekijk het maar sergeant, geef zelf maar acht!” mompelend naar de kantine?

Ah! Goed voorbeeld! Klinkt heel bekend, in dienst heb ook regelmatig zulke gedachten gehad.

Vóór uw geboorte wekt de waarneming *waargenomen te worden*, uw ‘IK’, uw *individuele* bewustzijn, uw ziel, nog niet bewust. Na uw geboorte doet uw waarneming DAT u door uw ouders waargenomen *wordt* uw IK- bewustzijn *verder* ontwakent: u merkt op dat u fysiek bestaat.

Herken de gelaagdheid in bewustzijn die leidt tot de ‘hand-over’ van uw bewustzijn naar uw brein. Die gelaagdheid loopt van onbewust via onderbewust naar bewust, als een luchtbelletje dat verticaal in water omhoog dwarrelt en *die u pas bewust ervaart als hij aan de oppervlakte komt en uw brein raakt*. Dat luchtbelletje ‘reist’ met de hoogst mogelijke snelheid (van bewustzijn) **continu** naar de ervaring (van uw lichaam), dat met de laagst mogelijke snelheid waarneemt dat die ervaring altijd vloeiend is. De reis van uw ‘belletje bewustzijn’ is globaal als volgt:

**Onbewust:** *u wordt waargenomen door* het Stille Zijn dat waarneemt. U heeft geen idee door wie of wat, maar als u zou kunnen ervaren, zou u dat 'ervaren' alsof u letterlijk en continu uit 'niets' geboren wordt.

**Onderbewust:** Uw ademhaling, uw hartslag en uw spijsvertering zijn processen die u bewust noch onbewust aanstuurt maar daartussen, net als uw stappen als u loopt. Dat zijn onderbewuste processen, u merkt er niets van. Als u loopt wordt steeds uw vorige stap 'ont-bestaan', overstraald, door uw volgende stappen, die u op die wijze continu ziet ontstaan, zodat uw lichaam *waarneemt* in vloeiende bewegingen te lopen.

**Bewust:** springen de soldaten met *yes sir!* in de houding of wordt het de kantine?

Nadat u aldus verticaal uit bewustzijn geboren bent door achtereenvolgens waar te nemen waargenomen te *worden*, wordt dat op de daarop volgende onderbewuste (u staat niet bij iedere stap bewust stil als u loopt) en bewuste niveaus (de soldaten springen wel of niet in de houding) horizontaal bevestigd door uw brein en fysiek ervaren.

Dat vind ik moeilijk. Voorbeeld?

Als ik u iets uitleg, wordt u zich pas bewust van wat ik bedoel als u het bewust waarneemt en begrijpt. Ik kan dat niet voor u doen, het moet *door u* begrepen *worden*. Vanaf dat moment bestaan er twee versies: namelijk wat ik zeg en hoe u mijn woorden opvat – en die zijn geenszins hetzelfde.

Ah! "Het enige dat waarde geeft aan mijn woorden, is dat u luistert!" – zegt u vaak.

Ja. Goed opgemerkt. Natuurlijk, bij non-fysieke waarneming (dus DAT u waarneemt) gebruikt u niet uw zintuigen of verstand, u moet het *begrijpen*, diep weten en dat doet u met uw bewustzijn.

Met mijn hersens bedoelt u. Mijn brein.

Nee. Uw hersens zijn fysiek en zijn daarmee onderworpen aan de wetten van tijd en ruimte. U gebruikt uw hersens om te tellen, te sorteren, te onthouden en op te slaan. Begrijpen doet u daar niet mee. Een boek begrijpen, een muziekstuk mooi vinden, genieten van uw motortour, zich verheugen op een vakantie, emoties voelen, bedoelingen doorzien, van uw vrouw houden en begrijpen wat ik bedoel doet u met uw bewustzijn; aanhoren wat ik zeg zonder het te begrijpen is een taak van uw brein. Zodra iets doorzien of begrepen moet worden, kan uw brein u niet van dienst zijn. Uw buurman zien doet u met uw brein, hem *herkennen als uw buurman* doet u met uw bewustzijn.

Duidelijk. Optellen doe je met je hersens, weten waarom je moet optellen doe je met je bewustzijn. Dat begrijp ik.

Nog een voorbeeld. Dit boek is bedoeld om u op te leiden. Niet om u opgeleid te maken, dat kan een boek helemaal niet. Begrijpt u? Het moet uw bewuste initiatief zijn, uw bewustzijn moet het aansturen. Na lezing van een boek is *uw* individuele bewustzijn gegroeid **met** wat u daarna weet. Die kennis absorberen – DAT het door u waargenomen *wordt* dus – is een actie van **uw** *bewustzijn*. Herinner u dat wij dit reeds jaren geleden besproken hebben en toen had u daar grote moeite mee. (zie boek 1 pag. 63)

Vervolgens is het interpreteren daarvan (dus WAT u waarneemt) een taak voor uw brein.

Anders gezegd: *in QuantumFormule verbindt u WAT u waarneemt met hoe het waargenomene zichzelf kent, DAT het waarneemt dus, waarvan het eerste stadium is hoe het (niet bewust) waarneemt waargenomen te worden.*

Helder.

Het verschil tussen DAT en WAT u waarneemt is **tijd**, de veroorzaker van relativiteit: als u waargenomen *wordt* ervaart u wat anders dan degene die u waarneemt – en dat heeft grotere

gevolgen dan u denkt, want nu maken wij een sprong naar het Double Slit experiment. Dat heeft hier rechtstreeks mee te maken.

Dat experiment werd uitgevoerd met laserlicht dat op een plaat met twee parallelle spleten scheen. De vraag van onderzoeker professor Khalili heeft betrekking op het kwantumverschijnsel dat wij zojuist beschreven hebben: dat de bron van een verschijnsel in de onzichtbare wereld van bewustzijn ligt en het resultaat ervan zich in de wereld van waarneming, uw wereld, openbaart.

Vertel.

Waar de eerste functie van bewustzijn is het fysiek waarneembaar maken van hetgeen de ‘hand-over’ van DAT u waarneemt naar WAT u waarneemt, gemaakt heeft – dus fysiek waarneembaar in uw wereld verschenen is – ligt de tweede in het verlengde daarvan, namelijk het (niet fysiek) ‘vernietigen’ ervan, het *voorkomen* dat die overgang naar het brein **waarneembaar** gemaakt wordt. Zo wordt voorkomen dat uw dromen – *zo lang zij nog niet fysiek zijn*, fysiek worden als u wakker wordt. En zo wordt voorkomen dat achter u al uw vorige stappen blijven staan als u loopt.

Iedere waarneming DAT, dus dromen en zo?

Niet alleen dromen. Ook ideeën, visies en plannen: alle waarnemingen die nog concept in bewustzijn zijn en waar uw brein zich **dus** niet mee bemoeit heeft. Dergelijke bemoeienis zou er ...

1) ofwel **onmiddellijk** (zoals bij wakker worden uit uw dromen) ...

2) ofwel **geleidelijk** (zoals bij het langzamerhand realiseren of juist vergeten van een plan of idee) ...

3) ofwel **continu** (zoals als u loopt of ademt of uw hart klopt, of uw spijsvertering aan het werk is of uw lichaam anderszins beweegt)

...WAT u waarneemt van maken.

Iedere waarneming WAT u waarneemt is een *ontkenning*, of minstens een variant of afwijking van DAT u waarneemt. Dat is nodig, omdat het Ene Bewustzijn geen bewustzijn kan waarnemen. Alleen *iets anders*. Het vertraagde WAT u waarneemt *maakt* het iets anders...

...dan het onmiddellijke DAT ik waarneem. Ja?

Ja. DAT u waarneemt is een functie van bewustzijn, dat geen tijdscomponent heeft en dus begint te eindigen zodra het begint te beginnen, (tussen DAT u waarneemt en WAT u waarneemt ligt **tijd** en dus ruimte) om plaats te maken voor de volgende waarneming, teneinde het waarnemen en ervaren van *beweging in die tijd* mogelijk te maken.

DAT u waarneemt, met inbegrip van waarneming waargenomen te *worden*, leeft in het Ene Bewustzijn. WAT u waarneemt daarentegen is in het geheel geen waarneming, maar uw privé productie, een showtje, een fantasie, een illusie.

Wij hebben gezegd dat WAT u waarneemt *onmiddellijk, op den duur* of continu elke waarneming DAT u waarneemt ‘vernietigt’ of overstraalt. Dat leggen wij uit.

De eerste twee: ‘onmiddellijk’ en ‘op den duur’ zijn bekend en goed bestudeerd in uw wereld van waarneming, omdat hun overgangen van DAT u waarneemt naar WAT u waarneemt geleidelijk, dus in de tijd gescheiden en goed bestudeerbaar zijn.

Maar de derde: ‘**continu**’ is onbekend in uw wereld van waarneming, omdat die overgang niet fysiek waarneembaar is. U *leeft IN* dat resultaat, omdat uw lichaam doet wat u wilt en altijd in beweging is, uw hart klopt ook als u slaapt. Dat stelt u niet ter discussie, zelfs niet als u zich realiseert dat DAT u waarneemt altijd reeds vóór WAT u waarneemt achter de rug is en de stelling van uw onderzoekers dat momentum en positie niet gelijktijdig waarneembaar zijn, niet alleen correct is, maar ook aantoonbaar dat het verschil tussen DAT u waarneemt en WAT u waarneemt tijd *is*. Dat u waarneemt, niet WAT u waarneemt, is Gods bewegende lichaam! (zie pag. 25)

Ah! Ik snap iets! Dat u steeds zegt “het enige dat waarde geeft aan mijn woorden is dat u luistert” is uw *DAT u waargenomen wordt!*

Ja. DAT ik waargenomen *word* is de reciproke, het omgekeerde, de 'andere kant' van hetgeen u van mij waarneemt. WAT u waarneemt is mij onbekend want ik leef in bewustzijn, niet in waarneming. Ik kan alleen waarnemen 'DAT ik waarneem' niet WAT ik waarneem. Zo'n lichaam heb ik al lang niet meer.

Dan zullen wij nu in zo eenvoudig mogelijke woorden spreken over het proces van schepping. Schepping is het verticale proces van waargenomen **worden** in bewustzijn door verschillen in snelheid. Het bestaat in de volgende stadia: (zie pag. 19)

Van *oneindig* (in uw waarneem-termen: het bestaat niet meer of nog niet: er is geen tijdsverloop), via *concept* (in uw waarneem-termen: het bestaat als concept, droom, idee in het Moment Nu), via de *lichtsnelheid* (in uw waarneem-termen: het is zichtbaar), en tenslotte *fysiek* (in uw waarneem-termen: het wordt door het lichaam fysiek ervaren). Die overdracht ('hand-over') van DAT u waarneemt naar WAT u waarneemt stopt onmiddellijk als u wakker wordt, of geleidelijk als u uw ideaal vergeet, of continu als u loopt of als uw hart slaat of als uw maag uw maaltijd verwerkt. Uw vorige stap is altijd voorbij en uw hartklop is altijd de volgende.

Ingewikkeld. Moet ik dat opschrijven?

Ja. Veel mensen begrijpen dit, hoewel de meesten het twee keer moeten lezen. U ook, u moet dit een paar keer lezen voordat u ziet *wat er eigenlijk staat*. Men moet inderdaad buiten de box kunnen denken, maar onderschat uw publiek niet; de logica is helder. Natuurlijk, u moet doorzien dat wat wij beschrijven een vertraagde weergave is van een 'onmiddellijk proces', gelijk het Double Slit experiment dat is, een onmiddellijk proces *is* geen proces: iets is ofwel onmiddellijk ofwel een proces; wij trachten uit te leggen wat niet uitlegbaar is – u hoeft zich maar af te vragen waar uw vorige stap gebleven is en hoe het kan dat uw hart na de vorige hartslag blijft kloppen. Dat is ook de barrière waar onze uitleg van het Double Slit experiment voor staat. En het is dezelfde barrière als waar de uitleg van "ik ben u, in uw toekomst", "ik ben u, toen ik u was" en "ik ben mijn knie, toen ik mijn knie was" voor staat.

## fragment 16

WAT ik waarneem en DAT ik waarneem werkt eigenlijk als een soort portofoons dus! Die kunnen ook zenden en ontvangen, maar niet tegelijk.

Een bruikbare vergelijking. Na DAT u ze waargenomen heeft, beschrijft u mijn woorden in uw boeken als WAT u waargenomen heeft en

bestaat alleen *uw versie van* mijn woorden in uw wereld – want uw wereld bestaat uit WAT u waarneemt – waarna uw lezers hetgeen zij lezen als DAT zij waarnemen opnieuw interpreteren tot WAT *zij* waarnemen, wat vaak met uw bijbel gebeurd is.

En dat is precies mijn probleem bij het schrijven van deze boeken. Dat mag u wel weten! Ik weet nooit hoe iemand die dit leest, het zal opvatten!

Dan moeten wij eerst DAT u waarneemt nader bespreken, voordat wij verder kunnen. DAT u waarneemt is uw initiële waarneming, het **vermogen** van het Stille Zijn, uw **bewustzijn**, om waar te nemen. WAT u waarneemt daarentegen, is het **vermogen** van uw **brein** om wat uw bewustzijn aangereikt heeft, te vertragen en te interpreteren tot WAT u daarvan vindt. Uw mening, uw interpretatie. Vindt u dat u Oekraïne moet denazificeren? Vindt u dat u Gaza moet aanvallen? Dat zijn producten van uw brein, niet van uw bewustzijn. Uw bewustzijn, dat weet dat u allen één bent, walgt daarvan en is de bron van dat raadselachtige, ongemakkelijke gevoel dat u iets principieel verkeerd doet bij iedere aanval op deze burgers. Dat u dat niettemin kunt negeren komt doordat uw brein uw interpretatie daarvan (dus WAT u **vindt** dat u op grond van andere interpretaties moet doen) onmiddellijk als een deken over DAT u waarneemt heen gooit waardoor

DAT u waarneemt permanent bedekt wordt en voorbij is voor WAT u waarneemt. Omdat WAT u waarneemt altijd een interpretatie is van DAT u waarneemt – het heeft geen andere input – is uw wereld er een van WAT u waarneemt en bestaat daardoor **uitsluitend** uit meningen, opvattingen en belangen, waarin DAT u waarneemt niet bewust opgemerkt wordt maar wel de basis is van de **illusie** die WAT u waarneemt is.

Illusie? Noemt u wat wij waarnemen een illusie?

Ja. WAT u waarneemt heeft niets met de werkelijkheid te maken. U kunt zichzelf zelfs wijsmaken dat uw verwoestende aanvallen eigenlijk uw zelfverdediging zijn. Illusie ja. Dat is uw wereld.

Laat mij dat anders vertellen. Waar uw geleerden hebben vastgesteld dat momentum en positie nooit samen waargenomen kunnen worden en u beweegt TOCH, dan is uw zienswijze dat alleen WAT u waarneemt de werkelijkheid is, *klaarblijkelijk* een illusie.

DAT u waarneemt is uw individuele bewustzijn, uw ziel. Het non-fysieke Eeuwige Moment Nu, dat geen tijdcomponent heeft. Wij hebben dat proces vergeleken met de sluiters van een camera, die het continue DAT u waarneemt digitaliseert en tot filmbeeldjes opknijpt, waarna (want dan bestaat tijd wél) uw brein die aparte beeldjes interpreteert tot WAT u waarneemt. Met de film die uw brein van die

filmbeeldjes maakt, vult u uw dagen. U *kunt* lopen, bewegen, omdat het concept dat uw vorige stap was nooit fysiek is geworden, anders had die stap daar nu nog gestaan! Het continue DAT u waarneemt wordt op die manier *door uw brein* verwerkt tot de film van WAT u waarneemt: u voert uw aanval uit, u vermoordt tienduizenden burgers en u maakt uzelf wijs dat u daar het recht toe had. Dat u door *iets of iemand anders* waargenomen **wordt**, is de meest zuivere [waarneming DAT] die u kunt ervaren, het is pure informatie, inkomende data. Wie waargenomen wordt, kan op geen enkele manier voorkomen DAT hij waargenomen **wordt**.

Neem dit tot u en verteer het. Dit is nieuw voor u en het staat haaks op uw overtuiging dat alleen WAT u waarneemt de werkelijkheid beschrijft. Het gaat voorbij aan diens aankomstroute, (zie boek 2 pag 226) het *eerste* wiel van de tweewieler, namelijk DAT u waarneemt.

WAT u waarneemt is helemaal geen waarneming maar uw *interpretatie van* DAT u waarneemt, het is uw mening, uw privé verzinsel. Het is een illusie, waarin de meest waanzinnige oorlogen kunnen plaatsvinden. Herinner u dit, tegen de achtergrond van wat wij hier verder nog over zullen zeggen.

Het tijdloze bewustzijn DAT u waarneemt en de 'tijdhebbende' waarneming WAT u waarneemt

bepalen uw dag. Merkt u het op? Tussen DAT u waarneemt en WAT u waarneemt ontstaat uw ervaring van tijd en dus ruimte! Als u opstaat verdringt WAT u waarneemt van uw slaapkamer het DAT u waarnam van uw droom en u vult vervolgens uw dag met WAT u verder waarneemt, dat echter *steeds en altijd* gebaseerd is op DAT u waarneemt.

Nog een keer? Ik begrijp het niet. Alstublieft?

Ja. Dit is nieuw voor u. Zowel DAT u waarneemt als WAT u waarneemt vinden plaats in bewustzijn, maar alleen DAT u waarneemt is waarneming in de zin van bewustzijn, het is niet fysiek; het is altijd NU, en kan 'ont-bestaan' worden zonder dat er van fysieke vernietiging sprake is, want het *was* nog niet fysiek, gelijk uw droom niet vernietigd wordt als u wakker wordt en zoals uw vorige stap niet vernietigd maar wel 'ont-bestaan' wordt als u loopt.

Waar het verschil tussen DAT u waarneemt en WAT u waarneemt uw persoonlijke ervaring van tijd en ruimte oplevert, heeft het aldus een nog veel fundamenteelere eigenschap – die door *iedereen* wel waargenomen maar niet opgemerkt wordt: DAT u waarneemt wordt door WAT u waarneemt 'vernietigd' vóór de overgang naar de fysieke staat.

*U vindt dat zo vanzelfsprekend dat u er niet alleen niets van merkt, u merkt het zelfs niet op. Dat u kunt*

*bewegen, u anderen kunt zien bewegen en anderen  
u kunnen zien bewegen, vindt u zelfs niet vreemd!*

Natuurlijk. En?

En? U vraagt, “Natuurlijk. En?”

Dat is precies wat wij bedoelen. U heeft niet eens in de gaten dat wij hier het grootst denkbare wonder beschrijven en uw opmerking is: Nou en?

Wij gaan het uitleggen. U leeft in een wereld waarin u denkt dat alleen wat u waarneemt werkelijk is. Voor u is wat u waarneemt de werkelijkheid, wat u niet waarneemt is niet werkelijk. Maar waar is volgens u dan wat u *zojuist* waarnam gebleven? Was dat toen wel werkelijk maar nu niet meer? Waar is uw vorige stap gebleven?

Dat heb ik nog nooit zo bekeken. *Ik liep daar gewoon!*

Maar dat u daar liep *was helemaal niet* gewoon.

Ook dat in het traject van DAT u waarneemt tot WAT u waarneemt uw aller persoonlijke ervaring van *tijd en ruimte* geboren wordt, is u nooit opgevallen omdat *iedereen* zijn eigen, unieke versie van het universum waarneemt, die samen als pixels het bewegende beeld opbouwen dat het Stille Zijn – God dus – waarneemt. Wij hebben dat eerder Gods multi-D TV genoemd. (zie boek 2 pag. 99)

Niemand anders kan uw versie waarnemen. Als u niet naar de maan kijkt verdwijnt de maan niet. DAT u waarneemt is dan ook geen valide ijkpunt voor uw waarneming – want wanneer is NU? Het is *altijd* NU! – tot aan WAT u waarneemt vindt uitsluitend plaats zoveel *later dan* NU als u tijdsverloop **ervaart**. Begrijpt u dat?

Nee. Of ja, met moeite. Het vereist een totaal andere manier van denken, dat wel. Ik moet als het ware ondersteboven, eh... binnenstebuiten, eh...omgekeerd of zo denken om het te snappen.

Anders gezegd: nadat iets waargenomen IS en door uw interpretatie vervormd is tot WAT u waarneemt, schakelt het bewustzijn over naar de volgende ‘flits’ van waarneming. Aldus is de hoofdfunctie van waarneming: die van *bewustzijnsschakelaar*. Nog anders gezegd: iedere waarneming van WAT u waarneemt overstraalt, ‘ont-bestaat’ alle DAT u waarneemt, in die zin dat uw keuze WAT u waarneemt voorkomt dat DAT u waarneemt de overgang naar uw brein zal maken.

Anders gezegd: uw interpretatie van DAT u waarneemt tot WAT u waarneemt levert u een illusie op. Iets dat de werkelijkheid niet is. Die illusie is veel sterker – want fysiek – dan het DAT u waarneemt van uw bewustzijn en *verhindert dat het volgende DAT u waarneemt naar uw brein*

*overgedragen wordt. Dat proces hebben wij 'ont-  
bestaan' genoemd en in die illusie voert u uw  
oorlogen **alleen omdat u dat nodig vindt**. Het is die  
interpretatie die uw leven stuurt. Doorzie dit en  
begrijp waarom wij gezegd hebben dat u uw  
gedachten onder controle moet houden!*

Ah! Ik bedenk wat! Zijn alle overledenen dan niet  
óók 'ont-bestaan'?

Niet nu van onderwerp veranderen! Denk hier eerst  
over na en laat dit bezinken. Dit is zeer belangrijk!

...Nee. Goede vraag, dat wel. Wat 'ont-bestaan' is,  
was nog concept en heeft het niveau van WAT u  
waarneemt nooit bereikt, heeft nooit fysiek bestaan  
en is in die zin nooit geschapen geweest.

Bij 'ont-bestaan' moet u denken aan ideeën,  
idealen, concepten, plannen en ook uw vorige  
beweging, zoals uw vorige stap als u loopt. Uw  
dromen zijn wel weg maar niet vernietigd als u  
wakker wordt. U wordt nooit wakker tussen de  
scherven van uw laatste droom, zagezegd.

Samengevat: DAT u waarneemt is een beweging in  
**bewustzijn**, waar *nooit* tijd of ruimte bij betrokken  
is. WAT u waarneemt is een beweging in  
**waarneming**, dus uw brein, waar *altijd* tijd en dus  
ruimte bij betrokken is. En zo is beëindiging van DAT

u waarneemt door WAT u waarneemt geen fysieke vernietiging, want het *is* nooit fysiek geweest.

WAT u waarneemt komt niet voor vernietiging door bewustzijn in aanmerking, DAT u waarneemt wel. U zult in uw karma dan ook uitsluitend de gevolgen ondervinden van WAT u waargenomen heeft, dus uw daden, en nooit van DAT u waargenomen heeft, waaronder dat u waargenomen bent; dat kon u immers niet voorkomen. Herinner u wat wij gezegd hebben over genade, vergeving en absolutie (zie boek 1, pag 380)

Gelijk de sluiters in een filmcamera in één beweging elk waargenomen beeld belicht, overlapping voorkomt *en* ieder reeds waargenomen beeld naar de 'filmrol' van uw herinnering verplaatst, zo doet WAT u waarneemt dat met DAT u waarneemt.

Ontbestaning?? Het dringt nu pas goed tot me door. Daar heb ik nog nooit van gehoord.

Als gezegd, in geen enkele menselijke taal bestaat hier een woord voor. In elke taal zou men dit 'vernietiging' noemen, want wat u eerst kunt waarnemen en daarna niet meer, is vernietigd in de vocabulaire van uw wereld van waarneming. Maar daarvan is hier geen sprake.

Ont-bestaan is het tegenovergestelde van fysiek tot bestaan brengen. Als u een andere lichaamshouding wilt aannemen, moet ieder beeld waar uw vorige

houding uit bestaan heeft 'ont-bestaan' zijn vóórdát hij fysiek geworden zou zijn, maar nádat dat beeld waargenomen (gezien, gehoord, geroken, gevoeld of hoe dan ook) is. Analoog met de sluiters van een filmcamera: om dubbele belichting te voorkomen moet het vorige 'beeld' naar de 'filmrol' van het geheugen zijn opgeslagen om de volgende positie te kunnen aannemen of de volgende woorden te kunnen uitspreken door het trage lichaam – en dat alles met maximaal de snelheid van het licht, op een scherm van het oneindig snelle bewustzijn – zodat u alle bewegingen die u in het Ene Bewustzijn waarneemt dankzij uw veel tragere lichaam vloeiend ervaart.

Anders kunt u niet bewegen of spreken. Kan de vorige klopping van uw hart niet door de volgende opgevolgd worden. Voordat uw lichaam een andere houding kan aannemen, MOET de vorige houding 'ont-bestaan' zijn of er zouden er daarna twee volkomen identieke zijn – en dat is letterlijk Godsonmogelijk in hetzelfde *Ene Bewustzijn*.

Begrijpt u dit? En begrijpt u ook dat dit onmogelijk in bijbelse tijden uitgelegd kon worden? Wij zijn ons zeer bewust dat wij hier woorden gebruiken die u niet kent, maar wij kunnen niet anders.

Inmiddels moeten wij bekend maken wat ons zo duidelijk voor ogen staat en wij zien dat u onbekend

is. Niet alleen in uw aller uw persoonlijke leven wordt DAT u waarneemt continu 'ont-bestaan' door uw interpretatie tot WAT u waarneemt; het *hele universum* werkt op die manier. Alle waarnemers samen – en alles neemt waar, op welk niveau dan ook – scheppen het levende wonder dat het universum is, en blijft de maan staan als u niet kijkt.

Daarbinnen leeft u als mensheid 'als stofjes aan een weegschaal' waar uw altijd ruziënde partijen zich bezig houden met vechten over een onzegbaar futiel stukje land op uw kleine planeet, dat één van hen beweert van God cadeau gehad te hebben, de ander daarvan te verjagen en als dat niet snel genoeg gaat naar zijn zin, massaal te deporteren en te vermoorden, wat herinnerd wordt als de Nakba.

Als u die strijdende partijen zo belachelijk vindt, waarom haalt u ze dan niet gewoon uit elkaar?

U begrijpt het echt niet. We spreken over bewustzijnsniveau. Vechtende hyena's uit elkaar halen heeft geen enkele zin. Als ze niet in bewustzijn gegroeid zijn, vallen ze elkaar meteen weer aan en bijten ze elkaar weer de strot af.

Zijn wij zo dom dan?

Hoewel u inmiddels beter zou moeten weten, kan uw bewustzijnsniveau u niet verweten worden. Een kind kan zijn kindertijd niet overslaan en u kunt een

kind niet straffen voor wat het als kind doet. De opvatting dat alleen wat u waarneemt de werkelijkheid is, is zo'n groeifase en die heeft zijn eigen, tijdelijke waarde: u kunt er alleen in bewustzijn uit groeien en dat is waartoe wij u uitnodigen en begeleiden, mits u ons dat toestaat. U kunt niet in niet in waarneming groeien. **Bedenk:**

Volgens uw huidige onderzoekers bestaat de werkelijkheid uitsluitend uit *WAT u waarneemt*. Maar voordat u kunt waarnemen *WAT u* waarneemt, moet u een lichaam hebben *DAT* kan waarnemen met een brein dat *DAT u* waarneemt kan interpreteren tot *WAT u* waarneemt. *Die – uw – interpretatie* bepaalt uw niveau en *dus* kan alleen het *WAT u* waarneemt de oorzaak zijn van enig karma. Begrijpt u dat verband nu wel? Niet *DAT u* waarneemt, dat kon u niet voorkomen en kan u niet aangerekend worden. (zie pag. 141) *Maar uw reactie daarop – immers weer WAT u waarneemt – wel!*

Zoals een aanval van een agressief buurvolk!

Zoals aangevallen *worden* door een agressief buurvolk.

Zo! We krijgen hier even het hoe en waarom van karma uitgelegd!

‘Ont-bestaan’ is als een droom waaruit u ontwaakt, of als een ideaal dat in de vergetelheid raakt. Die

bestaan voor u niet meer en worden niet meer door bewustzijn gevoed, *zonder* fysiek vernietigd te zijn.

Dit begrijpen vergt het uiterste van u, maar herinner u dat u hierom gevraagd heeft. (zie pag. 148)

Jaren geleden vroeg u om een teken dat in de mensenwereld van waarneming aangetoond kon worden maar waarvan de bron verborgen was in de wereld van bewustzijn. De mensen zouden de werkelijkheid dan makkelijker kunnen begrijpen en religies makkelijker kunnen doorzien als zij zo'n klassiek wonder voor hun ogen zouden zien gebeuren, zo was uw visie in uw jonge jaren.

Ja. Ik herinner mij dat nog goed.

Het Double Slit experiment is niet zo'n klassiek wonder, want u noemt een wonder alleen een wonder als het onbegrijpelijk is en dit experiment is dat technisch gezien niet. Maar voor de *betekenis* die het heeft voor uw aller leven ligt dat anders.

## fragment 17: het Double Slit experiment

Het Double Slit experiment vangt aan met een golfpatroon, veroorzaakt door licht dat op een plaat met twee spleten schijnt, welk licht op een daarachter geplaatst projectiescherm valt. Het licht dat aan de achterkant uit die twee spleten komt,

interfereert met elkaar en die twee golven projecteren een golfpatroon op het scherm.

Ik heb het opgezocht. Ik ben absoluut geen wetenschapper of expert, ik wil dat ook niet pretenderen en ik heb soms moeite genoeg om u te volgen, maar het schijnt voor wetenschappers nogal een dingetje te zijn, want YouTube staat er vol mee.

Toen het experiment uitgevoerd werd met door een laser individueel afgeschoten fotonen terwijl één van de beide spleten afgedekt was, toonde het projectiescherm, geheel volgens verwachting, één rechte streep van inslagpunten, samengesteld door de fotonen die door die ene open spleet gegaan waren. Maar toen men de tweede spleet opende en eenzelfde, tweede rechte streep verwachtte, ontstond geleidelijk een reeks parallelle strepen als interferentie- of golfpatroon, zoals licht doet!

Omdat het geen licht was maar afzonderlijke fotonen, wilde men vaststellen of een foton werkelijk door een spleet gegaan was en zo ja, door welke. Dus plaatste men een detector bij één der spleten. Daarbij bleek dat een foton inderdaad door één van de beide spleten gegaan was waardoor weer die rechte streep, dat deeltjespatroon dus, op het projectiescherm verscheen. Schakelde men de

detector uit, dan vormde zich geleidelijk weer dat golfpatroon.

Dat het aan- of uitzetten van de detector bepaalde welk patroon de onderzoekers zagen, paste in geen enkele theorie en dat konden de onderzoekers niet verklaren. Hoe wisten die fotonen waar zij moesten inslaan om een golfpatroon te vormen met fotonen die nog niet afgeschoten waren? Mits de detector uit stond, of niemand keek? Dus nam men aan dat het gedetecteerd *worden zelf* het patroon bepaalde dat de onderzoekers waarnamen. Anders gezegd: dat het gedrag van de fotonen afhangt van of er iemand kijkt of niet. En daar had men gelijk in, al had men geen idee waarom men daar gelijk in had.

***Dit is het Double Slit experiment, het centrale mysterie van de kwantummechanica.***

De oplossing daarvan is tweeledig. Het eerste is dat wat het menselijk oog waarneemt kan verschillen van wat een detector registreert. Een voorbeeld.

Stel: u wilt 's morgens uw tanden poetsen in de badkamer terwijl het buiten nog schemert. Doet u de verlichting in de badkamer aan, dan verandert de schemering buiten plotseling in de zwarte nacht.

En doe je het licht uit, dan zie je vanuit de badkamer de schemering buiten weer. Ik ken dat.

Dit badkamertaferel voldoet als illustratie voor het eerste deel van het Double Slit experiment, het deel dat u kunt zien. Voor het tweede deel, dat u niet kunt zien, is het verschil tussen DAT u waarneemt en WAT u waarneemt van belang, hetgeen tevens er de *verklaring voor is dat u kunt bewegen en dat u bewegingen kunt zien*. Kortom, dat u kunt leven.

Eerste deel? Er is toch maar één experiment?

Wat de onderzoekers zien is een effect dat uit twee delen bestaat. Het badkamertaferel is het optische deel, waarin u bij wijze van spreken een polaroid zonnebril, die alleen licht uit één richting doorlaat, op – of afzet. Voor het tweede deel is het verschil tussen DAT u waarneemt en WAT u waarneemt als volgt van belang.

### **DAT u waarneemt en WAT u waarneemt**

DAT u waarneemt is uw waarnemings**vermogen**, een non-fysieke eigenschap van **bewustzijn**. Het neemt alles waar, zonder onderscheid of oordeel over wat het ter waarneming aantreft. Dat is DAT u waarneemt, en is cruciaal verschillend van WAT u waarneemt omdat het **geen tijd** kent: DAT u waarneemt is *altijd en voor iedereen gelijktijdig* NU.

WAT u waarneemt daarentegen is de fysieke **interpretatie** door uw **brein** van DAT uw bewustzijn waargenomen heeft. Dat is WAT u waarneemt, en verschilt principieel van DAT u waarneemt omdat

het **uitsluitend tijd** kent. WAT u waarneemt is *nooit en voor niemand gelijktijdig* NU.

Anders gezegd: alle waargenomen beelden, inclusief die van lichaamshoudingen en -bewegingen zoals lopen; gevoelens inclusief pijn en geluiden, zijn WAT u ***in tijdsverloop*** waarneemt. DAT u waarneemt is uw waarneming op *bewustzijnsniveau*, dat **geen** tijdsverloop kent. WAT u waarneemt is waarneming op het veel tragere fysieke *waarnemingsniveau*, dat begrensd wordt door de lichtsnelheid en daarna *nog verder* vertraagd wordt door de *nóg* veel lagere snelheid die uw lichaam, meer specifiek: uw brein, kan verwerken. Als WAT u waarneemt gelijk zou zijn aan DAT u waarneemt, zouden zij identiek zijn en twee dezelfde waarnemingen in één en hetzelfde bewustzijn is onmogelijk, anders bestaan ze beide **niet**. De één *moet* de ander 'ont-bestaan' en het zal altijd DAT u waarneemt zijn dat door WAT u waarneemt 'ont-bestaan' wordt, omdat WAT u waarneemt nu eenmaal komt **na** DAT u waarneemt. Het is er het *gevolg* van. En dus blijft WAT u waarneemt over als uw dominante dagelijkse waarneming.

Lijkt me logisch. Je kunt niet 'ont-bestaan' wat er nog niet is.

Ja. Simpel gezegd: ja. Dat is inderdaad het gevolg van het feit dat er slechts één bewustzijn in het universum is. DAT u waarneemt kan alleen *iets anders* waarnemen en dat kan alleen WAT u waarneemt zijn – en zelfs dat door dezelfde waarnemer *niet gelijktijdig*. U kunt niet gelijktijdig slapen en wakker zijn. Eén en hetzelfde bewustzijn kan nooit gelijktijdig meerdere identieke waarnemingen hebben, of het wordt *niet* waargenomen. Eén van die twee wordt onmiddellijk en automatisch ‘ont-bestaan’ bij het naderen van zijn ‘hand-over’ naar de fysieke ‘realiteit’ van het brein, als een poort waar maar één persoon tegelijk doorheen kan.

Wees hier niet verbaasd over. Let op als u wakker wordt: uw droom is altijd al weg. Let op als u loopt: uw vorige stap altijd al voorbij; zet u nog een stap, dan is dat zeker niet de vorige maar altijd een volgende – en dat kunt u zelf vaststellen.

Kan ik dat? Hoe dan?

Doordat u met één oog niet uw eigen oog kunt zien!  
Doordat u niet twee verschillende dingen tegelijk kunt denken! Doordat u niet op twee plaatsen tegelijk kunt zijn! En omdat u niet tegelijkertijd uw arm omhoog *EN* omlaag kunt doen! Daarom! Dat had u nu moeten weten.

O! Sorry

Dat ene Bewustzijn kan zichzelf wel *per persoon* onbeperkt in waarnemingen opsplitsen dankzij de ‘rietjes’ van uw zintuigen, wat leidt tot verschillende waarnemingen WAT, dus relativiteit, *maar nooit tot meer dan één waarneming DAT, nooit meer dan één gedachte, één interpretatie, één droom, één lichaamshouding tegelijk, want die stammen uit uw bewustzijn, niet uit uw brein.* Dat brein vindt daar vervolgens wél wat van – echter nu **IN** de tijd, waar DAT u waarneemt zich **buiten** tijdsverloop afspeelt.

Zo wordt de vorige lichaamshouding altijd door **waarneming van** de volgende ‘ont-bestaan’ of – beter gezegd – ‘overstraald’ zoals de schemering in het badkamervoorbeeld. Daar merkt u inderdaad niets van – het systeem werkt perfect – *maar het gevolg daarvan is wél dat u uw lichaam kunt bewegen. Dat u kunt lopen, dat u kunt ademen, dat uw hart klopt en dat uw spijsvertering werkt!*

Dan zat professor Khalili er dus vlak tegenaan, toen hij zei dat elk foton in z’n eentje lijkt bij te dragen aan het golfpatroon, zoals licht doet, als de detector uit staat. Dat kan alleen als een foton wéét dat het licht is!

Hier slaat u de spijker op de kop. Ja. Een foton is bewust van zijn absolute neutraliteit – het verlicht *alles*, zonder mening of voorkeur – en neemt neutraal waar. Maar in een wereld waarin WAT u

waarneemt de werkelijkheid dicteert en waarin noch het verschil tussen DAT u waarneemt en WAT u waarneemt bekend is, noch het verschil tussen waarnemen en waargenomen worden bekend is, komt u niet op dat idee. DAT u waarneemt wordt door WAT u waarneemt 'ont-bestaan', of beter gezegd: overstraald en zo wordt *voorkomen dat het fysiek gaat bestaan*, om twee heel goede redenen.

En dat zijn?

In de eerste plaats om stapeling van waargenomen beelden te voorkomen. U zelf noch iemand anders kan nog uw vorige stap zien. (zie boek 1 pag. 200: it's not your previous footstep that brought you here.) Dat beeld is vernietigd, 'ont-bestaan', overstraald of hoe u het ook wilt noemen. Wat u ook doet, welke stap u ook zet, het zal altijd uw *volgende* stap zijn, die nog nooit, door wie dan ook, waargenomen is. **Uw** waarneming zal dan ook nooit kunnen 'ont-bestaan' wat door ***iemand anders*** waargenomen is en vice versa. Begrijpt u die logica?

Eh... logica?

Logica. U wilt wél kunnen bewegen en tegelijkertijd wilt u dat niet *iemand anders* uw arm kan optillen door dat waar te nemen. In de tweede plaats om 'ruimte' te maken voor de volgende waarneming.

Uitleg? Alstublieft? Ik volg het weer niet.

Het verschil tussen DAT u waarneemt en WAT u waarneemt is hier als volgt van belang. DAT u waarneemt is de enige werkelijke waarneming in de zin van bewustzijn, het is de basis van *alle* fysieke waarneming, niet alleen met uw ogen en oren. Het is de grondstof, het basismateriaal van het universum zelf. WAT u waarneemt daarentegen is in het geheel geen waarneming in de zin van het bewustzijn, maar een eigen productie van uw brein, uw privé bedenksel, dat echter wél uw dagelijkse leven, *uw lopen*, inclusief al uw oorlogen vult. Het heeft in die zin niets met DAT u waarneemt, waaraan elke interpretatie ontbreekt, te maken. Zo ervaart alles in het universum zichzelf, op welk niveau dan ook – Gods enige wens. De uitspraak “wat u uw buurman aandoet, doet u uzelf aan” is, gezien vanuit hoger (dus meer omvattend) perspectief, *letterlijk* waar.

Want?

Want wij allen gezamenlijk *ZIJN* één wezen *en wij zien dat* – gelijk wij zien dat u dat totaal niet ziet.

Ja. Dit is moeilijk voor u. Wij vertellen u hier dat u niet bent wat u ziet – terwijl uw aller leven u dat wél toeschreeuwt en daar wél op gebaseerd is. Die illusie leert u gedurende vele levens doorzien.

En hoe redden wij onszelf?

Door met uw medemens ten opzichte van elkaar te leven zoals de organen in uw lichaam ten opzichte van elkaar leven: als eenheid, met volledig respect voor elkaar, waarvan u alleen **weet** en *niet* kunt waarnemen dat u die eenheid **zelf** bent. Uw hart hoeft niet te weten hoe uw maag zichzelf kent, maar dat zij één zijn ervaren beide in uw lichaam.

Nog een keer? Alstublieft?

Als gezegd, dit is nieuw voor u en u ziet het niet, *terwijl het zo ONTZETTEND BELANGRIJK is en bepalend is voor uw niveau van leven op deze planeet*. Dit begrijpen bepaalt of u uw toekomst richting oorlog, kou en conflicten of richting vrede, warmte en liefde stuurt. Nu nog leeft u laag bij de grond en voert u oorlogen uit onmacht want u heeft geen idee wat u doet. Niet eerder stond u stil bij het verschil tussen DAT u waarneemt en WAT u waarneemt, waaronder diens reciproke, het waargenomen **worden** door de waargenomene – *want u had geen idee*.

Let op. **Let op!** De oorzaak daarvan is dat WAT uw onderzoeker waarneemt niet hetzelfde is als de waarneming van het foton DAT het waargenomen **wordt**, maar *des onderzoekers geïnterpreteerde* en door die vertraging uitgestelde waarneming daarvan!

Geen paniek. Wij leggen dat uit.

Het golfpatroon dat zichtbaar was toen de detector uit stond en het golfpatroon projecteerde, moet ook aanwezig geweest zijn toen de detector aan stond en het streepjespatroon projecteerde. Maar het golfpatroon werd door het streepjespatroon overstraald gelijk de badkamerverlichting de buitenschemering overstraalde en onzichtbaar maakte. Badkamerverlichting en buitenschemering hebben óók gelijktijdig bestaan! Vertalen wij ons voorbeeld naar uw huidige geopolitieke situatie dan bevat het golfpatroon de opvatting van alle partijen, zonder voorkeur. Pas als de detector aan gaat wordt dat totaal van meningen overvleugeld door het dominante streepjespatroon van degene die met zijn mening zijn detector aan zet: de aanvaller. Zijn streepjespatroon overstraalt het golfpatroon en dat is wat de waarnemers zien en uw journaals tonen van alle oorlogsgebieden.

Zo bepaalt de keuze de badkamerverlichting aan of uit te doen het beeld dat voor waarnemers zichtbaar is. In ons voorbeeld: als u kiest de badkamerverlichting aan te doen, is alleen het badkamerinterieur zichtbaar en is de buitenschemering overvleugeld, zo is de buitenschemering weer zichtbaar als u de badkamerlamp uit doet.

Alle DAT u waarneemt gaat vooraf aan alle WAT uw brein daarvan interpreteert. In ons voorbeeld: beide oorlogvoerende partijen laten hun eigen badkamerlamp branden en beiden zien nooit de buitenschemering, die over en weer de reciproke van beiden bevat, dus DAT door de vijand waargenomen **wordt**. Beide badkamerlampen moeten uit, opdat men van elkaar ziet wat men de ander aandoet!

Vertaald naar ons voorbeeld van de sergeant: DAT de soldaten waarnemen gaat vooraf aan WAT zij waarnemen, dus *WAT zij vinden van* het bevel van de sergeant... en *dàt* bepaalt weer of zij reageren met “bekijk het maar, sergeant” of “Yes sir!”

Duidelijk. Logisch. Snap ik.

En snapt u het gevolg ook? Snapt u ook dat dat geldt voor *beide* partijen? Snapt u dat dat verschil niet alleen geldt voor de soldaten maar ook voor de sergeant en zijn superieuren, die immers óók waarnemers zijn en op de reactie van zijn mannen hun volgende bevelen zullen baseren? Snapt u dat de vreselijkste oorlogen het gevolg zijn als zij die relatie *niet* snappen? Dat dit de basis is van zowel de situatie in Oekraïne als die in Gaza? Dat zij die brug wel zien maar er niet overheen gaan omdat

ego op de oprit zit? Dit begrijpen is wat in uw oude bijbel de Heilige Geest genoemd wordt!

Terug naar het experiment. Wat de onderzoeker waarneemt is WAT hij waarneemt – vertraagd ten opzichte van zijn bewustzijn DAT hij waarneemt dus – en wat het waargenomen foton waarneemt is DAT hij waargenomen *wordt*. Hij kan niet anders, hij **wordt** waargenomen! Anders gezegd: fotonen kunnen alleen in de reeks die zij in de tijd opbouwen als zij individueel afgevuurd worden, laten zien dat zij weten licht te zijn door lichtgolven in het tempo van afschieten op te bouwen. *Die reeks vormt hun tijdlijn – en DAT is wat de onderzoekers in het Experiment zien gebeuren* (zie pag. 206: de cirkel die u niet getekend heeft) **en niet doorzien!**

Zie ook dat tijdsverloop bewustzijnsontwikkeling (zie pag. 58, 120, 264) is. Ieder foton vindt zijn juiste plaats in het golfpatroon omdat het dat *weet*, niet omdat een onderzoeker dat waarneemt. Ieder individuele foton *weet* dat het licht is, anders kon de opgebouwde fotonenreeks niet een golfpatroon vormen. In het golfpatroon was het stippenpatroon van beide partijen aanwezig. *Dit is het principiële verschil tussen iemand die waarneemt en iemand die waargenomen wordt*. Relativiteit geeft beiden *het gelijk van hun waarneming* en beiden voeren

absurde oorlogen om de ander van hun eigen gelijk te overtuigen, *omdat zij relativiteit niet begrijpen.*

En ziet u het niet? Dit is het tweede deel van de oplossing van het Double Slit raadsel, waarvan wij u met het voorbeeld van de badkamerverlichting het eerste, optische deel gegeven hebben.

In oorlogen floept men de eigen badkamerlamp aan waardoor hoe dat door de tegenpartij dat ervaren *wordt* – de buitenschemering – overstraald en voor de aanvaller onzichtbaar wordt, echter zonder dat zij de voor *hun* *BEIDER* eigen bestaan vereiste *relativiteit* daarin herkennen. Wij hebben gezegd: voor *wat u bent* is *wat u **niet bent*** vereist! Voor Rusland is Oekraïne vereist, en voor Israël Gaza vereist is om de huidige situatie te beschrijven. In oorlogen ziet elke partij alleen wat *hij* waarneemt als werkelijkheid en hij is blind voor hoe dat **door** de andere partij ervaren **wordt** – en zijn slachtpartijen als die in Oekraïne en Gaza niet te vermijden.

*AL UW OORLOGEN EN MOORDPARTIJEN HEBBEN  
ALS OORSPRONG DIT EENVOUDIGE NIET-BEGRIJPEN  
VAN RELATIVITEIT.*

Samengevat: de fotonen in het Experiment kunnen de onderzoekers niet *vertellen* dat wat die onderzoekers waarnemen niet de hele werkelijkheid is, maar zij kunnen dat *in de reeks die*

*zij in tijdsverloop opbouwen* wel laten zien. Niet één enkele foton toont de aanwas tot lichtgolf aan maar juist de ontwikkeling van vele, *in de tijd* die de *serie* fotonen laat zien dat zij *vertraagd* de lijnen volgen van wat zij *weten* te zijn - anders kan een foton nooit zijn juiste plaats in het golfpatroon vinden!

Ah! Flits! Ik snap wat! Ongeveer zoals een foetus in de moederbuik groeit! Daar komt helemáál geen waarneming bij kijken! En toch groeit het, omdat er niets anders is waarvan het bewust kan zijn.

Niet ongeveer, **maar *precies!*** Op de echofoto van een foetus is niet te zien hoe de foetus er een maand eerder uitzag, terwijl het experiment wél op één scherm toont hoe de opbouw van een lichtgolf er uit ziet in de verschillende stadia van zijn opbouw – vergelijkbaar met de groei van een foetus.

Toch klopt hier iets niet. De foetus is toch wat je ziet als je er naar kijkt? Dat is toch de werkelijkheid?

Uitstekend opgemerkt. Nee! Wat u ziet is NIET hoe de foetus zichzelf kent! U maakt hier een zeer belangrijke opmerking, die stoelt op de gedachte dat hetgeen DAT u waarneemt altijd bewust moet zijn om WAT u waarneemt te zijn. Tot de geboorte is de foetus onbewust, droomt meestal en leeft in de wereld van DAT hij waarneemt; hij *kan* nog helemaal niet waarnemen WAT hij waarneemt. Pas

daarna voegt hij zich in de gelederen van hen die leven volgens het idee dat alleen WAT zij waarnemen de werkelijkheid beschrijft.

Gelijk uw wetenschappers dat doen, veronderstelde u dat DAT u waarneemt en WAT u waarneemt hetzelfde was, maar dat het verschil *fundamenteel* is – tussen die twee palen wordt *tijd en dus ook ruimte!* ‘geboren’ – ontging u. Ah! Het creëert relativiteit die tijdens DAT u waarneemt niet bestaat maar *vanaf* WAT u waarneemt wel bestaat. Dit is de kern van schepping, en die speelt zich ononderbroken en recht voor uw ogen af. U kijkt er naar, u zegt “O” en u loopt door.

O?

Ja, O. Wij zullen dit anders formuleren. Fotonen maken deel uit van het domein van massaloos bewustzijn. Hun snelheid is oneindig veel hoger dan die van licht maar zij bouwen wél de veel tragere lichtgolven op – het domein van de maximale lichtsnelheid – zoals u in het experiment ziet gebeuren als de detector uit staat.

Zo zijn fotonen eveneens onzichtbaar, tenzij hun snelheid kunstmatig vertraagd wordt tot de bandbreedte van wat wél fysiek waarneembaar is, door ze met tussenpozen individueel af te schieten en aldus in die reeks de lichtgolven vormen die zij

**weten** te zijn, zoals de foetus groeit volgens de lijnen van zijn bewustzijn, dus van wat het **weet** te zijn. DAT het foton waarneemt (altijd NU) is altijd eerder dan WAT de onderzoeker waarneemt (nooit NU). Wat buiten dit Experiment niet mogelijk is omdat de snelheid waarmee die reeks normaal gesproken bijvoorbeeld het badkamerlicht opbouwt – de lichtsnelheid – veel hoger is dan een traag waarnemende mens kan waarnemen: u neemt eenvoudig waar dat het licht aan floept.

Ja en wat heeft dat met ons te maken?

## fragment 18: de betekenis voor u

U mist de pointe. Wat u in het experiment ziet gebeuren met fotonen gebeurt ook met uw vorige stap als u loopt en met uw vorige hartslag – althans de atomen waaruit die is opgebouwd, gelijk de fotonen in het experiment. Het lost de controverse op tussen de vaststelling dat momentum en positie niet gelijktijdig waargenomen kunnen worden (als een foto) enerzijds, en dat u tóch kunt bewegen (als een film) anderzijds: door het verschil tussen DAT en WAT u waarneemt is de waarneming van ieder mens in persoonlijke ‘film’ beelden ‘gedigitaliseerd’.

Beweging, niet alleen uw lopen maar ook uw groei en ontwikkeling, vindt plaats onder invloed van

bewustzijn, niet onder invloed van waarneming door wie of wat dan ook. Nadat de fotonen zich tot lichtgolven georganiseerd hebben *op basis van wat zij weten*, bestaan die fotonen niet meer als fotonen maar wel als de veel tragere lichtgolf die zij opgebouwd hebben en uw ervaring van tijd creëren. Zo is ook uw vorige stap bij de volgende stap niet meer waarneembaar gelijk ook uw droom verdwenen is als u wakker wordt. Wij hebben dat proces eerder 'ont-bestaan' genoemd, maar 'voorkomen dat het de fysieke staat bereikt' zou beter zijn. Ontwikkeling van absoluut naar relatief en nadat u in en door die relativiteit begrepen hebt wie u werkelijk bent, terug naar absoluut.

Terug? Naar absoluut? Interessant! Hoe dan?

Let op. Bewustzijn, waar alles mee begint, kent geen tijd. Bewustzijn is altijd NU en kan zichzelf daarom niet ervaren. Relativiteit daarentegen, kent *uitsluitend* tijd, het is relatief en is *nooit* NU. Het verschil is beweging, waarin groei en ontwikkeling plaats vindt – en beweging is alleen mogelijk in tijd. Met de snelheid van licht als de badkamerlamp aan gaat, met de snelheid van uw lichaam als u beweegt, met de snelheid van maanden als u naar de seizoenen of naar de groei van een foetus kijkt, met de snelheid van jaren als u naar mensenlevens kijkt, met de snelheid van decennia als u naar de

klimaatverandering kijkt en met de snelheid van eeuwen als u naar de continentale drift kijkt. Beweging met welke snelheid dan ook, toont Gods aanwezigheid aan. Wij hebben hierop gewezen toen we bespraken hoe waarneming bewustzijn digitaliseert om tot ervaring van zichzelf te komen. (zie pag. 205, 217) U bereikt God als u geen relativiteit meer ervaart, maar u alles en allen Zelf bent zoals die zichzelf kennen. Dat was uw vraag.

Ja maar wat betekent dat voor ons? Ik bedoel NU?

Dit begrijpen betekent voor u de grootste sprong in uw ontwikkeling die u in dit leven kunt maken. Het betekent voor u dat u uw leven in relativiteit kunt begrijpen, in zijn samenhang kunt bestuderen en uw leven daarop inrichten. Want waarom kunt u wel uw arm van omhoog naar omlaag bewegen maar niet de wrat op uw elleboog in *diezelfde* beweging laten verdwijnen? Wij hebben al gezegd dat leven als licht is en het Double Slit experiment toont hoe die vergelijking begrepen moet worden.

Het betekent voor u de uitleg van wat u nu nog als mysterieus voorkomt. *Waar fotonen met de oneindige snelheid van bewustzijn reizen, creëren zij licht dat met de veel lagere lichtsnelheid reist, door lichtgolven te produceren waarin u waarneemt met de nóg veel lagere snelheid van uw fysieke zintuigen*

*en brein, waarmee u elkaar waarneemt.* Samen creëert u relativiteit en in het 'tijdgat' tussen DAT en WAT u waarneemt leeft u uw dagen in gevaarlijke onwetendheid. Onze uitleg laat die onwetendheid verdampen.

Wij rijden in racewagens door de stad, zei u.

Ja. Het Double Slit experiment laat het verschil *zien* tussen WAT en DAT u waarneemt door het beeld dat de waarnemer (WAT hij waarneemt) ziet en het beeld dat door het waargenomene, het foton (een waarneming DAT) te tonen, waargenomen **wordt** door het uit- en aanzetten van een detector. Voor u zijn dat de wanden van een leeuwenkuil, voor ons zijn het de oevers van de rivier van weten.

Ik begrijp hier niets meer van, sorry

Het is ook moeilijk, het is nieuw voor u. Laat het bezinken en neem uw tijd. **DAT** u waarneemt is een 'beweging' in uw bewustzijn, die komt en gaat met de snelheid van *bewustzijn*, dus *oneindig*: feitelijk 'komt en gaat' het helemaal niet, het is er altijd, het is vlak en analoog, nergens is het *niet* – zodat DAT u waarneemt 'altijd' NU – denk aan uw geweten of uw intuïtie of uw voorgevoel - en voor fysieke ogen onzichtbaar is. WAT u waarneemt daarentegen is *geen* beweging in uw bewustzijn, maar een veel tragere beweging in uw *brein*, een fysieke waarneming, die komt en gaat met de snelheid van

*het licht*, maximaal slechts 300.000 kilometer per seconde. Traag in vergelijking met bewustzijn, maar nog altijd veel te snel voor uw brein en voor uw nog veel tragere fysieke ogen, zodat uw ogen altijd naar *het verleden kijken maar dat niet zien*: de opbouw met de fotonen zoals het experiment laat zien, is steeds al lang voorbij als u ziet *dat* het badkamerlicht aangefloept *is*. Het voordeel daarvan is dat u in die traagheid wél alles in vloeiende bewegingen ziet, want u *kent zichzelf* op de snelheid van bewustzijn, dat de ‘truc’ van vertraging door het lichaam moet uithalen om zichzelf in al zijn facetten te ervaren – het enige doel van de schepping.

Ja, dit is nieuw voor u. Wij zullen dit daarom anders vertellen en andere woorden gebruiken. Waar DAT u waarneemt de oneindige snelheid van bewustzijn heeft en WAT u waarneemt tot de snelheid van licht beperkt is en uw zintuigen en brein NOG veel trager zijn, zit er een gat tussen het begin en het eind van een waarneming, als een venster. Die vensters, die wij eerder “flitsen van waarneming” (zie boek 2 pag. 89) genoemd hebben, volgen elkaar op gelijk de fotonen in het experiment en die rijgt u aaneen tot de film van uw leven waarin u blind uw oorlogen voert met geen idee wat u doet. Het panorama van die film wordt breder in het tempo van uw groei, zodat u het niet opmerkt. U zou vandaag niet meer

doen wat u gisteren gedaan heeft, juist omdat u gedurende die film gegroeid bent.

Ander voorbeeld. Waar DAT u waarneemt 'verticaal' (vanuit horizontale positie gezien) altijd 'uit het niets' komt: gelijk de appel in Carl Sagan's filmpje: het is er onmiddellijk, NU, het is na DAT u het waarnam zonder tijdsverloop voorbij gelijk uw dromen of gedachten. U vult dat gat op met WAT u 'horizontaal' – waarneemt. WAT u waarneemt speelt zich immers wél af in tijdsverloop!

Ah! Dat 'Flatland' filmpje van Carl Sagan! (zie YouTube [Flatland & the 4th Dimension - Carl Sagan](#))

Dat is zeer behulpzaam. Let nu op. Wat waar is met betrekking tot waarneming en bewustzijn van de fotonen in het experiment, is waar voor *alle* waarneming en bewustzijn, *zodat uw vorige stap altijd weg is en buiten waarneming ligt*. WAT u waarneemt is als een projectie op de muur van DAT u waarneemt.

Ik begrijp iets nog niet van die snelheden. Als de snelheid van bewustzijn oneindig is en die van licht slechts 300.000 kilometer per seconde (wat ik al een onvoorstelbare snelheid vind) dan kan een mens met zijn nog veel tragere lichaam die toch nooit onderscheiden? Bedoel, als je een kogel afschiet dan zie je hem niet eens, en die gaat maar een paar honderd **meter** per seconde!

Dat is juist en dat is precies de reden waarom wat wij zeggen zo belangrijk is voor u allen. U kunt het niet waarnemen en u leeft in een wereld waarin u alleen aan wat u waarneemt werkelijkheid toekent, in die zin leeft u inderdaad in Flatland: wat buiten uw waarneming valt is volgens u niet werkelijk.

## fragment 19: hoe u kunt bewegen

Wij spreken hier over het wonder van hoe u bewegen kunt, het sublieme wonder – dat u niet eens opmerkt en zegt “maar ik liep daar gewoon!” Is het u nooit opgevallen dat na iedere beweging die u maakt, uw complete lichaam van vóór die beweging niet meer bestaat, letterlijk zoals een droom niet meer bestaat nadat u ontwaakt bent? En heeft u zich nooit afgevraagd waar dat complete lichaam van nà die beweging, inclusief zijn ingewanden, zijn haren, zijn teennagels en spijsverteringsstelsel, alles op precies de juiste plaats, plotseling vandaan gekomen is? Dat kan alleen maar verklaard worden als die waarneming ‘ont-bestaan’ of door WAT u daarna waarneemt overstraald is, of er zouden nu twee lichamen moeten staan! Neem dat letterlijk! Het universum zou in een flits vollopen met alle verleden, als WAT u waarneemt zelfs maar een minieme rol in de schepping ervan zou spelen!

Eh, nog een keer. Begrijp ik nou goed dat licht zichzelf vernietigt na waarneming?

Nee, WAT u waarneemt 'ont-bestaat', of beter: *overstraalt* alleen uw *eigen* 'eerdere' waarneming DAT u zelf waarneemt door het te overstralen gelijk in het badkamer- voorbeeld de buitenschemering overstraald werd. *Herinner u: bewustzijn kan maar één ding en dat is waarnemen.* Dat omvat al uw ervaring, dus veel meer dan alleen licht. Het omvat alle beweging, ook uw lopen. Dat is de logische en onverbidelijke consequentie van het gegeven dat er maar één bewustzijn in het universum is – en u wilt uzelf kunnen ontwikkelen.

Hoe kan dat? Sluit dat elkaar niet uit dan? En hoezo merk ik daar niets van?

Nee dat sluit elkaar niet uit maar volgt elkaar op ***in bewustzijn. Niet in tijd!*** Daar merkt u dus niets van. Elke waarneming DAT u waarneemt komt met de snelheid van bewustzijn *verticaal* op uw *horizontale* pagina aan en is dus op die *horizontale* pagina van uw dagelijkse leven 'voorbij voordat het begonnen is' en alleen door uw bewustzijn waargenomen kan worden, dus DAT u waarneemt. WAT u waarneemt daarentegen is inderdaad beperkt tot de veel lagere lichtsnelheid en de nóg lagere verwerkingssnelheid van uw zintuigen en brein. Zo 'schrijft' u met een trage pen de gebeurtenissen van WAT u op een dag

waarneemt op de *supersnelle* pagina van uw bewustzijn. Dat neemt u waar met uw onmiddellijke bewustzijn en wordt door uw brein omgebouwd tot WAT u waarneemt – en daar merkt u inderdaad niets van maar u ervaart in vloeiende bewegingen te lopen en te tafeltennissen.

Maar als de positie en het momentum niet gelijktijdig kunnen voorkomen, dan is geen enkele beweging mogelijk! Hoe zit dat dan?

Dat ziet u niet goed. Het is ook moeilijk. Wij hebben daar reeds over gesproken, lees uw aantekeningen erop na. Positie en het momentum kunnen niet gelijktijdig *waargenomen* worden en dat is logisch bij elke snelheid als men alleen WAT u waarneemt als werkelijkheid aanvaardt en DAT u waarneemt buiten beschouwing laat. Van momentum is sprake bij beweging en bij beweging neemt u *altijd* het volgende beeld waar, bij elke beweging – of er is *geen* beweging. Uw brein heeft het snellere DAT u waarneemt letterlijk omgezet, '*gedigitaliseerd*' tot WAT u waarneemt *zodat* u altijd *de reeks volgende* beelden in uw film waarneemt, wát dat ook is, ongeacht de snelheid ervan en die beelden zullen altijd vloeiend zijn in uw veel snellere bewustzijn.

Ah! Er schiet mij nog iets te binnen. Na overlijden schijn je ook geesten en zo te kunnen zien!

Ja, en ook dat is logisch. Het fysieke lichaam beperkt u dan niet meer. U neemt snellere beelden waar. Als u dit – in uw fysieke leven – niet weet, tuimelt u in blinde onwetendheid in uw racewagens van kruispunt naar kruispunt door de stad van uw leven en ontwikkelt u zich met geen idee tot wat u zich ontwikkelt, zoals de kiwi, de eikel en ook de foetus in de moederbuik op elk moment van hun groei geen idee hebben tot wat zij zich ontwikkelen.

Verwerken wij deze situatie in ons voorbeeld van uw nachtelijke bezoek aan de koelkast. (zie pag. 70, 124)

Als uw vrouw denkt dat de kinderen hetzelfde gezien hebben en hen vraagt of zij u de kaasblokjes hebben zien opeten, zullen zij “ja” zeggen, terwijl in werkelijkheid geen van hen *exact* hetzelfde gezien kan hebben wat hun moeder gezien heeft. Ieder kind heeft zijn *eigen* – weliswaar soortgelijke en op die van hun moeder *gelijkende* – waarneming gehad van hun pa die kaas snoept, maar het kan niet *dezelfde* waarneming zijn.

Ah! In een boek van Neale Donald Walsch heb ik gelezen dat “similarity is common, but identicality is impossible.” Hoewel dat verder niet uitgelegd werd, moet dat geweest zijn waar u hier op doelt!

Natuurlijk is dat hetzelfde, wij spreken uit dezelfde bron.

Een getuige kan bij een gebeurtenis aanwezig geweest zijn en zijn variant van het gebeurde waargenomen hebben, maar hij kan onmogelijk *hetzelfde* beeld gezien hebben.

Ah! Ik had weer zo'n flits! Ineens snapte ik iets! Waarmee iedereen een perfecte pixel in Gods levende, totale multi-D TV scherm is!

Dat was een accurate inspiratie, veel meer nog dan u nu beseft. Want 'Gods TV scherm' bestaat uitsluitend uit DAT u – en *ieder bewust wezen* – waarneemt, op ieder niveau van uw groei, van cel toen u een foetus was tot nu! WAT u waarneemt komt daar niet in voor, en dat kan ook niet. WAT u waarneemt is *uw persoonlijke* productie, vormt *uw* droomwereld, *uw* fantasie, leidende tot *uw* oorlogen en *uw* karma. God heeft daar *niets* mee te maken. Voor uw oorlogvoerende partijen is God bidden om de overwinning op de vijand niet alleen zinloze, maar ook onzinnige tijdverspilling, luidkeels getuigende van het bewustzijnsniveau der oorlogvoerders.

Ja. Dit is moeilijk te begrijpen, dat weten wij.

En te moeilijk voor mij om in één keer door te slikken. Andere vraag. Voor genezing bevorderen met QuantumFormule moet ik dus waarnemen waarvan mijn zere knie bewust is?

*Nee!* Niet waarnemen! DAT u dat waarneemt was een *voorstadium*, (zie pag. 106 en pag. 295) nuttig en nodig gedurende uw groei, een noodzakelijk tussenstation in uw ontwikkeling, zoals uw oude bijbel dat is voor wie wil groeien, en dat stadium bent u inmiddels voorbij. U moet nu de volgende stap nemen en zich bewust worden waarvan de knie zich bewust is. Dat is weten, de pure informatie zelf en dat ligt vóór DAT die knie waarneemt. En het is deze informatie, dit pure weten in die knie waarmee u zich moet verenigen.

....Wordt moeilijk!

Niet moeilijk, zonder oefening is het onmogelijk. Daardoor is de wereld in zijn huidige staat. Ware de wereld hiervan op de hoogte, dan bestonden de huidige wereldproblemen niet omdat iedereen andermans belang als zijn eigen belang zou zien. Door zich bewust te worden waarvan degene die u waarneemt zich bewust is, heft u de scheiding in **uw** waarneming op en verenigt u die twee 'individuele bewustzijnen' tot één Bewustzijn als twee in elkaar vloeiende druppels!

Tot één veel grotere druppel! Ah! Ik snap het.

Goed beeld. Als u de vraag: "moet ik er in gaan zitten?" nu nog stelt, richt u uw pijlen nog steeds te laag. Kijken wij hiernaar. U vraagt: Moet ik er in

gaan zitten? **IK ER**? Daarin is **IK** uw bewustzijn en **ER** uw waarneming.

Maar wat moet ik **DAN** doen!

Werken wij dit voorbeeld uit. U heeft kniepijn. Leg uw handen op die knie. U gaat naar uw knie en u 'ziet' wat uw knie 'ziet'. Aanhalingstekens omdat uw knie niet visueel ziet zoals u gewend bent, maar wel op zijn 'knie' manier waarneemt. Dat definieert het [zichzelf kennen] *van die knie als die knie*. Het is zijn **DAT** hij waarneemt en *dat* moet u waarnemen alsof u door *zijn* 'ogen' kijkt. Niet **WAT** hij waarneemt – dat kan een knie helemaal niet – en ook niet **DAT** hij waarneemt, maar u neemt waar dat u die knie **BENT** en dat is één stap eerder en één trede hoger. U bent pure informatie, pure data, puur *weten DAT u die knie bent*, en dat volhouden. Dat is de sleutel.

Wat wij nu gezegd hebben is zeer belangrijk. Het ligt ver buiten uw denkkaders en – veel meer nog – buiten uw religies, die zijn blijven hangen in de 'vader-zoon' figuur en bevestigen daarmee ongewild het hiërarchieke tweedenken dat zij moesten ontgroeien en overstijgen. Toen was dat adequaat, maar nu u gegroeid bent is het achterhaald en belemmert het u. (zie pag. 209) "Er wordt een deken overheen gegooid" noemde u dat jaren geleden al. (zie boek 2 pag. 17.) Ja. **WAT** u waarneemt verhult zijn bron: **DAT** u

waarneemt, op de wijze die het experiment toont.  
*U moet de badkamerlamp uit doen.* Dan wordt de buitenschemering zichtbaar, bestaande uit de door niemand geïnterpreteerde zienswijze van beide partijen!

Waarom vernietigt detectie alleen DAT het waarneemt en niet WAT het waarneemt? Dat is vrijwel hetzelfde, het verschil is verwaarloosbaar!

Nee, dat is niet 'vrijwel hetzelfde' en het is zeker niet verwaarloosbaar. Dat is voldoende uitgelegd, herlees uw notities. WAT u waarneemt is het product van uw vertraagd waarnemende **brein**, DAT u waarneemt is het product van uw onmiddellijk en onvertraagd waarnemende **bewustzijn**.

Om twee redenen wordt alleen DAT u waarneemt 'ont-bestaan'. In de eerste plaats omdat WAT u waarneemt helemaal geen waarneming is maar uw persoonlijke bedenksel; uw mening, een eigen productie, een soort huisvlijt, uw conclusie van wat u – en niemand anders – *vindt van* DAT u waarneemt en waarop u WAT u waarneemt baseert. Uw oorlogen, porno en fetisjen zijn gebaseerd op leeg WAT u waarneemt. In de tweede plaats omdat DAT u waarneemt, altijd aan WAT u waarneemt vooraf gegaan *moet* zijn – anders *had* u niets om WAT u waarneemt op te baseren – en DAT u waarneemt *in de detectie zelf, WAT u waarneemt*

dus, **altijd** reeds 'ont-bestaan', beter gezegd: door WAT u waarneemt *overstraald* is. Denk aan uw vorige voetstap, die is er niet meer, gelijk ook de fotonen die de lichtgolf opbouwen daarna als foton niet meer bestaan – maar wel de veel tragere lichtgolf, zodat u kunt zien WAT u ziet! *Zodat u kunt waarnemen en waargenomen kunt worden!*

Aldus blijft WAT u waarneemt als uw dagelijkse werkelijkheid over, waarin u kunt doen en laten wat u wilt om uw toekomst te creëren en te stijgen of te dalen in niveau. Besef dus uw verantwoordelijkheid als u doet WAT u doet. (zie pag. 149)

Hoe herken ik het verschil tussen DAT ik waarneem en WAT ik waarneem? Ik zie het verschil niet!

Dat is dezelfde vraag. DAT u waarneemt kunt u fysiek helemaal niet waarnemen. Alleen in uw dromen, gedachten, plannen, fantasieën en idealen ziet u dat verticale raster. DAT u waarneemt is niet fysiek, alleen WAT u waarneemt is fysiek en dus *altijd* later dan DAT u waarneemt, dat altijd NU is. Anders gezegd: *zodra er bij uw waarneming tijd betrokken is, is het niet DAT u waarneemt maar WAT u waarneemt*. Herinner u daarbij dat in het 'traject' tussen DAT u waarneemt en WAT u waarneemt, tijd – en dus ruimte! – geboren wordt.

Hoezo? Dat snap ik niet. Voorbeeld?

Bewustzijn (DAT u waarneemt) bestaat alleen NU, daar is *geen* tijd bij betrokken. Hoe u tijd ook definieert, het is WAT u waarneemt, waarbij *wel* tijd verstrijkt. *Kennelijk* ervaart u tijd alleen tussen DAT en WAT u waarneemt en is dus subjectief; objectief bestaat tijd niet. *Gedurende WAT u waarneemt na DAT u waarneemt ervaart u tijd – en dus ruimte!*

## fragment 20: het grootste wonder

Waarmee wij bij de kern van het double slit experiment- raadsel aangekomen zijn: uw wetenschap maakt dat onderscheid niet. Gelijk ook u, ziet zij geen verschil tussen DAT u waarneemt en WAT u waarneemt. Zij gaat ervan uit dat wat uw vrouw waarneemt, alleen uit het ‘waarneemblijke’ WAT zij waarneemt bestaat en merkt niet op dat het ‘bewustzijnlijke’ DAT zij waarneemt daaraan vooraf gegaan is en ***moet zijn***, want WAT zij waarnam kon alleen ontstaan ***doordat*** DAT zij waarnam eraan vooraf is gegaan en in dezelfde beweging ‘ont-bestaan’ of *overstraald* is – en WAT zij waarnam als haar werkelijkheid mogelijk maakte.

Die twee principiële verschillende waarnemingen creëren relativiteit en het niet begrijpen daarvan zorgt voor alle controverses en conflicten die de mensheid door de eeuwen heen geteisterd hebben.

Dat begrijp ik niet. Uitleg alstublieft? Waanzinnig interessant allemaal, maar ik snap het niet!

In het Double Slit experiment bestaat waarneming uit laserlicht en bewustzijn.

Waarom?

Waarom? U vraagt *waarom*? Slaapt u, gelijk uw onderzoekers slapen? Omdat u bewust moet *ZIJN* om licht te *KUNNEN* waarnemen! Hoe wilt u het anders waarnemen? (zie pag. 181, ontologisch godsbewijs)

Hoe wilt u waarnemen WAT u waarneemt als u niet ervaart DAT u waarneemt?

O! Sorry

Wat u zojuist in een opwelling zei is precies de kern van uw aller bestaan in relativiteit: wat bewust is kan nooit waarnemen *dat* het bewust is, het kan alleen *iets anders* waarnemen – dat echter óók bewust is en dus hetzelfde bewustzijn is, maar hun eenheid nooit kan waarnemen. ***Gelijk u, misten ook uw onderzoekers dit, terwijl het niet duidelijker voor uw ogen kan liggen!***

Een andere implicatie van uw opmerking is dat waar uw onderzoekers niet weten DAT zij bewust zijn, zij ook niet kunnen vaststellen dat alle bewustzijn ‘altijd en overal’ gelijktijdig is en dus helemaal geen snelheid heeft, dus analoog en in alle richtingen vlak

is, en zichzelf *dus* nooit kan ervaren want *nergens is het niet!* Dat was precies Gods probleem vóór de Big Bang, het begin van relativiteit en de geboorte van alle – dus ook uw – waarneming en ervaring! Zij zien daardoor ook niet dat ‘iets anders’ niet alleen *verschillend in plaats* kan zijn zoals twee spleten in een plaat, maar ook *verschillend in tijd*, zoals niet alleen het experiment, maar ook een groeiende foetus laat zien! Niet alleen positie kan verschillend zijn om dat effect te krijgen, maar ook momentum. Ah! Tijd en ruimte zijn immers uitwisselbaar! Niet alleen onthult dit het raadsel dat uw onderzoekers beschrijven als golf-deeltje-dualiteit maar ook van kwantum entanglement. Die deeltjes zijn wel in waarneming maar niet in bewustzijn gescheiden: zij zijn als twee deeltjes zichtbaar maar *kennen zichzelf* als één deeltje, ongeacht hun onderlinge afstand. Dat DAT u waarneemt altijd aan WAT u waarneemt voorafgaat, beantwoordt ook de vraag van uw wetenschappers waarom tijd altijd naar één richting gaat: in ieders ervaring kan het uitsluitend van DAT u waarneemt naar WAT u waarneemt gaan.

Begrijp ik niet maar ga door.

Dan gebruik ik andere woorden. Bewustzijn bestaat in de wereld van waarneming niet, in die zin dat u het niet kunt waarnemen, maar het wel *moet bestaan als u bestaat*. Anders gezegd: bewustzijn

*zonder bewust te zijn is helemaal niet mogelijk, en dat zien uw wetenschappers over het hoofd omdat zij en hun onderdelen ZELF bewust zijn. Zij zijn ZELF het bewijs van bewustzijn dat zij zoeken en zien niet dat zij zwemmen in het water dat zij zelf zijn. Het Ene Bewustzijn lost dat als volgt op.*

*Als het **bewustzijn** DAT het waarneemt door WAT het waarneemt is aangeraakt, overvleugelt het **brein** het waargenomene door het te vertragen, 'uit te rekken' tot WAT u waarneemt **in tijd** (en dus ruimte), de basis van uw dagelijkse beslissingen, van uw oorlogen tot uw liefdes en alles daartussen. Met WAT u waarneemt zet u uw badkamerlamp aan en ziet u niet meer hoe uw 'vijand' (die u dus zelf bent, dat leven levend) uw aanval waarneemt en ervaart!*

Begrijp ik dat goed? Vernietigt WAT ik waarneem DAT ik waarneem? Ik bedoel, helemaal?

U moet nog wennen aan het 'ont-bestaan' van uw dromen als u ontwaakt en van uw vorige voetstap als u loopt. DAT u waarneemt wordt door die aanraking met WAT u waarneemt niet vernietigd maar 'ont-bestaan' doordat het *overstraald* wordt en dat is een groot verschil, er gaat niets kapot. En nee, dat gebeurt zeker niet volledig, vergelijk dat met de buitenschemering in het badkamer voorbeeld, dat wel overstraald maar niet vernietigd wordt. Uw 'kleine stemmetje van binnen' blijft over,

in iedereen. U noemt dat uw geweten of uw intuïtie. In sommige gevallen hoort u een geluidloze stem in uw hoofd waarvan u geen idee heeft wie er spreekt of waar die stem vandaan komt. Het is uw individuele bewustzijn zelf, uw innerlijke stem. Uw eigen ziel!

Ah! Dus daarom moet ik uw boodschappen altijd meteen opschrijven, want een minuut later ben ik het vergeten! Ik had vroeger altijd een pen en blocnootje bij me, tegenwoordig een telefoon.

Ja. Zie in uw eigen leven hoezeer dit klopt.

In uw taalgebruik wordt geen verschil gemaakt tussen DAT u waarneemt en WAT u waarneemt. WAT u waarneemt is DAT *door de ander* waargenomen **wordt**. Dat is de basis van relativiteit. Alleen DAT u waarneemt is werkelijke waarneming in de zin van bewustzijn en dat wordt *door* WAT u waarneemt 'ont-bestaan', of in het badkamer-voorbeeld: overstraald door de badkamerlamp, omdat WAT u waarneemt feitelijk geen waarneming is, maar wat uw brein verzint. Herinner u: pas **na** DAT u waarneemt is die contraptie op cirkels een fiets, en pas daarna een *mooie* fiets. (zie pag. 12)

WAT u waarneemt is een *continu uitgestelde*, door *iedereen* individueel en permanent verstraald waargenomen privé show.

## Privé show? *Privé show?*

Ja, zeer privé. Niemand anders dan de waarnemer zelf kan de beelden zien die hij ziet en zelfs dat slechts één keer. Ook andere waarnemers die er vlak naast staan, zien niet hetzelfde beeld, maar ***hún eigen*** privé show, een ‘film’ in ***hún*** analoge bewustzijn DAT ***zij*** waarnemen en door ***hún*** brein gedigitaliseerd wordt tot WAT zij waarnemen, en waarvan de frames elkaar met de veel lagere snelheid van het licht opvolgen en die zij met de NOG veel lagere verwerkingssnelheid van hun zintuigen en brein waarnemen als WAT zij waarnemen – en elkaar dus nooit kunnen overlappen en altijd vloeiend zullen zijn. U bent immers ***bewust*** op de hoogste snelheid, namelijk die van bewustzijn maar u neemt waar op de laagste snelheid, namelijk die van uw lichaam!

***Bewegen***, dat plaatsvindt in zowel plaats als in tijd, *dus positie EN momentum, is Gods laatste geheim*, dat nooit ontdekt kan worden door wie alleen waarneming als werkelijkheid beschouwt of wie alleen bewustzijn als werkelijkheid beschouwt. Iedereen doet het en kijkt ernaar – maar niemand ziet het. Zelfs uw grootste geleerden kunnen niet verklaren hoe u kunt bewegen en hoe planten kunnen groeien – fysieke groei is alleen mogelijk volgens het principe dat het Double Slit experiment toont. DAT u zichzelf kent (bewustzijn) is *altijd*

eerder dan WAT uw onderzoekers waarnemen (waarneming). Iedere beweging vind **altijd** plaats in de combinatie van die twee – en dat kunt u alleen *weten*, wat uw oude bijbel Heilige Geest noemt.

Maar.... Ah! Flits! Ik zie wat! Dat **IS** de QuantumFormule! Niet te geloven! Hoe wist u dat toch allemaal!

Ja. Eindelijk kunt u deze formidabele formule begrijpen. In iedere fase van zijn scheppings- en groeiproces zegt God in ieder atoom, ieder molecuul en iedere cel **én** wat zij samenstellen: “wie u bent maakt mijn identiteit uit gelijk wie ik ben de uwe uitmaakt. Wat u doet zijn mijn daden gelijk mijn daden uw handelingen zijn.” (zie boek 1 De QuantumFormule)

Zodat in het scheppingsproces van ‘iets’, (wat dan ook en in welk groeistadium dan ook), continu de lijn van *hoe dat ‘iets’ zichzelf kent* gevolgd wordt – hetgeen **precies** de bedoeling en opzet van de schepping was, is en altijd zal zijn, ook volgens uw oude bijbel! Niet de lijn van *hoe uw onderzoekers dat ‘iets’ waarnemen!* Aldus ervaart het Ene Bewustzijn, *God dus*, alle facetten van alles wat het kan zijn en ooit zou kunnen zijn, in alle tijden, van de Big Bang tot de voltooiing der tijden waar geen tijd meer bestaat.

De manier waarop dat gebeurt is dezelfde als de manier waarop de fotonen in het Experiment de

lichtgolven vormen als de detector uit staat of niemand kijkt, de rechte streep vormen als de detector aan staat of iemand kijkt. En andersom de rechte streep doet verdwijnen en lichtgolven te vormen zodra de detector uit staat. Dat is wat met uw vorige stap gebeurt als u loopt. Die wordt niet vernietigd maar wel 'ont-bestaan' – en u "liep daar gewoon" zodat u daar inderdaad niets van merkte.

Dat 'iets' stelt ergens in zijn ontwikkeling mensen samen die, verbaasd om zich heen kijkend, zich afvragen wie zij eigenlijk werkelijk zijn en geen idee hebben dat zij het allemaal zelf zijn – maar dat niet *kunnen* zien omdat zij ZELF bewust zijn!

Darwin had dus gelijk!

Ja. En de creationisten ook. Zij beschrijven hetzelfde fenomeen vanuit verschillend perspectief.

Zooo! Ik had weer zo'n flits! De oplossing van het Double Slit Experiment zou je dan eigenlijk ook de ontmaskering van God kunnen noemen! ....maar nu is het weer weg.

De term ontmaskering is alleen passend voor wie uitsluitend WAT hij waarneemt als werkelijkheid ziet. De invaliditeit van die zienswijze wordt inderdaad ontmaskerd: de QuantumFormule trekt dat masker weg zodat DAT u waarneemt overblijft en u kunt blijven spelen in WAT u waarneemt, mits

u *weet* dat DAT u waarneemt en WAT u waarneemt *samen* de werkelijkheid vormen waarin u leeft. God had nooit de bedoeling om zich te verbergen of ons – zijn eigen kinderen – te misleiden of anderszins een rad voor ogen te draaien – hij is gewoon zoals de wereld het kan zien – maar het idee misleid te zijn is een normaal stadium in de zoektocht van opgroeiende kinderen, die rondtastend naar houvast slechts religies vinden. Religies die, naarmate die kinderen zich verder ontwikkelen en hun omstandigheden navenant complexer worden, steeds minder houvast geven, en er uiteindelijk alleen een sociaal netwerk overblijft – hun werkelijke functie.

Religies voldoen dan niet meer aan wat zij zouden moeten doen, hun geschriften dateren uit de tijd dat niet meer bekend was. Ontmaskeren veronderstelt kwade opzet en daar is hier nooit sprake van geweest. Niets van wat wij verteld hebben is ooit geheim geweest. Wel heeft de mens zelf in zijn zoektocht naar zijn eigen werkelijke identiteit God een masker *opgezet* door de vele namen die hij voor hem verzoon – terwijl zijn naam eenvoudig **IK** is. Nu moest gewacht worden tot de mens voldoende niveau bereikt had om dit te kunnen begrijpen: deze boodschap had in de middeleeuwen slechts tot meer galgen, gifbekers en

guillotines geleid. Ontraadseling is een betere term.  
Het is de apotheose voor wie het begrijpt.

En ik begrijp het weer niet.

## fragment 21: het Double Slit experiment

Mijn God, u zult me wel enorm dom vinden maar ik ga eerlijk tegen u zijn. Ik snap het verhaal van dat Double Slit experiment niet. Kunt u het nog een keer uitleggen?

Dat begrijpen wij volledig en kleiner uzelf niet.  
Geen mens begrijpt dit de eerste keer, het staat haaks op uw oude, vertrouwde maar achterhaalde denkbelden. Omdat bewustzijn nooit bewustzijn kan waarnemen maar alleen 'iets anders' en uw wetenschap niet herkent dat het universum, *waarin de mensheid*, het 'iets anders' van het Ene Bewustzijn (God noemt u hem nog) is, verklaart zij uitsluitend het 'iets anders' dat zij, *de mens zelf dus*, waarneemt tot werkelijkheid en veronachtzaamt daarmee het *eerste* wiel van die tweewieler in haar onderzoek. Wij leggen dat uit.

Om te ontdekken of licht uit golven of uit deeltjes bestaat, zette wetenschapper Thomas Young het Double Slit Experiment op. Een golfpatroon ontstaat als twee lichtgolven tegen elkaar in werken en als dat patroon niet ontstaat, zijn het deeltjes.

Ik heb het opgezocht nadat u mij naar Amsterdam had gestuurd.

Ik heb u nergens heen gestuurd.

Ja dat zei u al, maar het is mij te toevallig allemaal. Afijn. Het raadsel is dat of je kijkt of niet, het patroon bepaalt dat je ziet. Staat de detector aan (kijk je) dan zie je een streepjespatroon. Staat de detector uit (kijk je niet) dan zie je een golfpatroon. Dit experiment is wereldwijd talloze malen herhaald, met steeds hetzelfde resultaat. De wetenschappelijke wereld stond (en staat nog steeds) perplex en professor Jim Khalili verzuchtte: "Als je de oplossing weet, using logic and common sense, *do let me know. 'Cause there's a Nobel Prize for you.*"

Let op. Dat u een boek leest is niet hetzelfde als de waarneming *van het boek dat het door u gelezen wordt.*

Uw onderzoekers zien dat echter als één en dezelfde waarneming, terwijl zij elkaars reciproke, elkaars 'andere kant van de munt' zijn. Door hun relatief trage lichaamswaarneming kunnen uw onderzoekers het verschil tussen waarneming en waargenomen worden, tussen WAT u waarneemt en DAT u waarneemt, dat de detector weergeeft en wat dat veroorzaakt, niet waarnemen. Voor alle duidelijkheid, wij zeggen het nog een keer: er is

slechts één bewustzijn in het universum, dat zichzelf kent als IK maar op talloze manieren (in u en in mij en in de buurman en in zijn vingernagels) waarneemt, die zichzelf *allemaal* óók als IK kennen. Hoe doet dat *ENE* Bewustzijn dat? Let op.

Bij elke gebeurtenis ontstaan twee waarnemingen: wij noemen ze A (de waarneming van de waarnemer die *waarneemt*) en B (de waarneming van de waargenomene, die waarneemt waargenomen te *worden*). B en A zijn elkaars reciproke.

Waarnemingen B kan die waarnemer niet voorkomen, want hij wordt door *iemand anders waargenomen*. Ze overvallen hem als een regenbui. Voorbeeld: de muziek die u maakt wordt door Jan prachtig gevonden maar wordt door Marie verafschuwd.

Ah! En het is dezelfde muziek! Wat Jan of Marie daarvan vindt, *overkomt* de muzikant! Daar kan hij niets aan doen! Ik begin het te snappen...

Ja. Dat is relativiteit: wat één gebeurtenis ***IS*** wordt door mensen als evenveel gebeurtenissen waargenomen als er waarnemers zijn en die *waargenomen* gebeurtenissen worden door *ieder van hen* als *hun* werkelijkheid beschouwd – en in oorlogen beslecht. Maar u moet er zelf uit groeien. Wij kunnen dat niet voor u doen, of u zou niet *echt* groeien, u zou niet groeien in bewustzijn. U zou op

*bewustzijnsniveau* niet stijgen. Wat wij kunnen doen is u de weg wijzen, in het doolhof waar u – in uw ‘halve’ wereld van WAT (zonder DAT) u waarneemt – geen invloed op heeft. DAT u waargenomen **wordt** gebeurt per definitie **altijd door een ander**. Dat overkomt u!

En dus bombarderen we elkaar maar de dood in? Gaza? Oekraïne? Dat vinden we logisch?

De gevolgen van dit niet-weten zijn inderdaad dramatisch. In uw wereld is politiek de voorloper van menig slagveld. Wij gaven u het voorbeeld van waarneming A, de lezer die een boek leest, en waarneming B, de waarneming van het boek dat het gelezen wordt.

Maar het boek en de lezer nemen elkáár waar! Dat is één en dezelfde waarneming!

Nee, het is niet dezelfde waarneming. Dat is precies de fout die uw wetenschappers ook maken: twee identieke waarnemingen in één en hetzelfde bewustzijn is **onmogelijk!** (zie pag. 25)

Waarom?

*Waarom? U vraagt waarom? Omdat anders relativiteit, dankzij welke wij allen bestaan, **niet kan ontstaan!** WAT u waarneemt kan niet gelijk zijn aan WAT **door** de waargenomene waargenomen **wordt**. WAT Israël waarneemt kan niet hetzelfde zijn als*

*wat **door** Gaza waargenomen **wordt**. WAT Rusland waarneemt kan niet hetzelfde zijn als wat **door** Oekraïne waargenomen **wordt**. Het eerste is vertraagde waarneming door uw brein en het tweede is onvertraagde waarneming door uw bewustzijn! Waar – natuurlijk – met vertraagde waarneming op gereageerd wordt.*

(lange stilte) Dit... dit is waanzinnig. Ik kan niet geloven dat wij als mensen in zo'n val getrapt zijn.

U was er ook in getrapt, totdat u zich als kind afvroeg wie u werkelijk bent en de deur voor ons onderwijs opende. Ander voorbeeld. Als u uw arm omdraait, is dat niet hetzelfde als dat uw arm omgedraaid *wordt*. Als u het doet, stopt u voordat het pijn gaat doen. Als uw arm omgedraaid **wordt**, kan dat uw arm breken. Beide leiden tot dezelfde waarneming: een omgedraaide arm, maar als het uw arm is zegt u niet meer dat er geen verschil is. Deze analogie geldt voor al uw oorlogen.

Als u het zo zegt wordt het gedrag van mensen steeds bizarder en absurder!

Dat is een kwestie van niveau en uw niveau kan u niet verweten worden, het doet u alleen een beperkter leven leiden doordat u verbanden niet ziet. Vergelijk het met kinderen. Dat de mens niet ziet wat wij zien, vervult ons met mededogen (niet

medelijden, dat zou de zin van de schepping ontkennen) en doet ons verlangen u te helpen door u te onderwijzen.

‘Uw niveau’ is als beschrijving van het groeistadium van uw bewustzijn bedoeld en als aansporing om met de juiste inzichten te groeien. Het is een kwestie van opmerken van wat het is dat u waarneemt, met gebruikmaking van logica en gezond verstand.

*Merk het op! WORD WAKKER! Dit is hoe u leeft! Dit is uw aller dagelijkse leven, met zijn totaal zinloze Gaza- en Oekraïne oorlogen, zijn kindermisbruik, genocides en andere erupties van totaal niet doorgronde relativiteit!*

Vertaald naar het experiment: licht is een golf die door deeltjes – fotonen – wordt opgebouwd. Elk deeltje, elk foton *weet*, is bewust, dat het licht is. Dit weten is zijn enige kompas zo lang het een foton *is*. Het volgt dat weten feilloos zoals een kiwi de lijnen van zijn bewustzijn volgt en zijn zaadjes op precies de juiste plaats laat groeien die hem de vrucht laat worden die u eet, terwijl u, als mens, zich afvraagt hoe die zaadjes zich toch in zo'n prachtig patroon hebben kunnen schikken. Dat accepteert u gedachteloos en ook de meest schitterende passiebloemen in uw tuin loopt u voorbij. Maar wanneer u hetzelfde groeiproces in

*levend licht* zich pal voor uw ogen ziet afspelen, vraagt u zich af hoe de detector dat golfpatroon toch produceert. Maar de detector produceert niets; hij toont alleen verbanden die u niet kende. Gelijk de fotonen in het Double Slit experiment, de zaadjes in de kiwi en de kleuren in de passiebloem dat doen in hun groei, zo volgt ook uw lichaam de lijnen van het bewustzijn dat het opbouwt. Dacht u werkelijk dat uw hart klopt omdat uw onderzoekers dat waarnemen? Het is andersom, eerst klopt uw hart, en daarna nemen uw onderzoekers het waar!

Wetenschappers die alleen wat zij waarnemen als werkelijkheid beschouwen en bewustzijn buiten die analyse laten, gaan voorbij aan de *bouwtekening* van *hun* lichaam en negeren het *eerste* wiel van die tweewieler, dat hen als foetus in de buik van hun moeder deed groeien, ook zonder dat iemand dat waarnam. Waarom groeit er geen houten boom uit de wond aan hun been, maar wel ivoren tanden in hun mond en hoornen nagels aan hun vingers? *Omdat hun bewustzijn daarin voorziet, zo staat het op hun bouwtekening!*

DAT u waarneemt is – gelukkig – ‘vernietigd’. Aanhalingstekens omdat er van fysieke vernietiging geen sprake is: er is geen geweld, er is geen pijn en er gaat niets kapot – wel is er karma, de enige

zinnige en logische consequentie van WAT u doet, de enige effectieve lesmethode in elk bewust leven.

Als gezegd, in geen enkele menselijke taal bestaat een woord voor 'ont-bestaan'. 'Overstraling' als in het badkamer voorbeeld maakt ook goed duidelijk wat uw onderzoeker waarnam. Hij keek hier het grote geheim van *alle* relativiteit recht in de ogen, maar herkende het niet omdat hij ZELF bewust is en dus alleen werkelijkheid toekent aan de helft (zie pag. 354) die *hij* waarneemt.

...Gelukkig?

Ja, gelukkig. Als gezegd, om twee redenen. In de eerste plaats zou uw volgende stap plaats vinden in een massief blok van al uw vorige stappen, die immers daar nog zouden staan als ze niet allemaal 'ont-bestaan' waren. In de tweede plaats omdat u anders niet kon leven zoals u nu doet, met uw geluk, successen, ziektes, genezingen, oorlogen en andere leerprocessen. U zou zich niet kunnen ontwikkelen! Dat kan alleen in een neutraal en nergens bij betrokken medium... zoals licht.

Wat u kan helpen bij het begrijpen van de aard van 'ont-bestaan' is dat fotonen, elektronen en andere subatomaire deeltjes niet fysiek zijn, maar minuscule velden.

Geen soort micro-pingpongballetjes dus.

Geenszins. Vergelijkt u hun 'ont-bestaan' met het uitschakelen van de stroom in een stroomkring waardoor een elektromagnetisch veld ophoudt te bestaan maar niet vernietigd is. In die vergelijking is gewone fysieke aanraking het *niet* uitschakelen van de stroom. De atomen zelf raken elkaar nooit, zelfs als u iemand een hand geeft raken de atomen van die handen elkaar niet.

Ah! Waarnemingen B dus!

Ja. Maar niet alleen van de atomen van die handen, ook ik neem waar hoe dit door u allen waargenomen *wordt*: sommige lezers hebben twijfels over mijn woorden. Dat begrijpen *en accepteren* wij volkomen – wij *kunnen* niet anders, ook voor ons is dat een waarneming B, hoe uw lezers onze woorden opvatten *overkomt* ons! Laat bezinken wat u niet kunt absorberen, denk er vaak over na en geef het tijd, maar verlies de logica niet uit het oog. Wat u er vervolgens op basis van uw mening zelf van maakt, is volkomen uw zaak, dat is WAT u waarneemt en er is geen God die daar blij of boos om wordt. Dat is uw persoonlijke schepping en creëert alleen uw persoonlijke karma.

Voor wie uitsluitend WAT hij waarneemt als werkelijkheid aanvaardt, is dit niet te begrijpen en zal het Nobelprijs toezeggingen blijven regenen, want hij neemt iets waar waarvan in uw wereld van

WAT u waarneemt niemand de reciproke, de andere kant kan waarnemen: wat **door de waargenomene waargenomen wordt!** *Hij ziet alleen dat het badkamerlicht aangefloept IS!* Hoe dat proces van 'aanfloepen' *opgebouwd is*, ziet hij niet.

Begrijp ik weer niet. Leg uit, alstublieft!

Zie dat dit logisch is. Wij gebruiken weer het voorbeeld van uw nachtelijke sluiptocht naar de koelkast en door uw vrouw bespied wordt. Zodra Yining u naar de koelkast heeft zien sluipen, *heeft zij u naar de koelkast zien sluipen*. Zij heeft geen mogelijkheid om wat zij zojuist waargenomen heeft, een stukje terug te spoelen om te kijken of zij het wel goed gezien heeft door dezelfde beelden nog een keer te bekijken: die beelden zijn er niet meer, dat was DAT zij waarneemt, die zijn 'ont-bestaan' en bestaan alleen nog in haar herinnering.

Eh... nog een keer?

Dat beeld, die waarneming dat u bij de koelkast staat, is waargenomen *geworden* en is daarmee 'vernietigd' zo 'lang' het een waarneming DAT was. Tijdloosheid is het kenmerk van DAT u waarneemt, het is het Eeuwige Moment Nu. *En daarover legt zij de deken van WAT zij waarneemt, na de 'hand-over' naar haar brein!* Die 'hand-over' verandert het onmiddellijke DAT u waarneemt van uw bewustzijn

in het vertraagde WAT u waarneemt van uw brein!  
Bedenk ook dat na uw overlijden uw brein vergaat,  
maar uw bewustzijn intact blijft. Herinner u de  
gebeurtenis bij de crematie van uw broer Wim.

In ons voorbeeld: het beeld DAT uw vrouw bij de  
koelkast zag, begon te verdwijnen zodra het begon  
te beginnen. In termen van waarneming is ieder  
beeld DAT zij waarnam onmiddellijk voorbij, met de  
snelheid van NU opgevolgd en 'vernietigd' gelijk de  
fotonen niet meer bestaan na tot lichtgolven  
georganiseerd te zijn, maar heeft haar wel aangezet  
tot overdenken WAT zij waarnam van uw snoeperij.  
DAT zij waarnam was een 'foto' in haar 'tijd-loze'  
*bewustzijn*; WAT zij vervolgens waarnam was het  
product, de 'film' van haar 'tijd-hebbende' *brein*.

Het beeld DAT zij waarnam is beschikbaar noch voor  
haarzelf noch voor enig andere waarnemer. Dat uw  
vrouw zou waarnemen dat u niet naar de koelkast  
maar naar de magnetron zou sluipen, is *doordat zij  
gezien heeft DAT u naar de koelkast sloop, niet meer  
mogelijk*. Dat zou een tweede bewustzijn vergen, en  
dat is er niet.

Ja en een tweede ik: één bij de koelkast en één  
bij de magnetron, oftewel een compleet...

Stil. Ja. Terug naar de koelkast. Die beelden tonen u,  
sluipend naar de koelkast. Haar DAT zij waarneemt,  
haar bewustzijn, registreert dat beeld en die

registratie heeft elke mogelijkheid tot dubbele of alternatieve registratie *van datzelfde* beeld verwijderd: niemand kan ooit nog *precies hetzelfde* zien als wat uw vrouw heeft gezien, ook zij zelf niet. Dat patroon is 'ont-bestaan' *gelijk uw vorige stap* en uw vorige hartslag, die bestaan niet meer.

Maar een detector is niet bewust! Dat is een DING en dat kan niet waarnemen!

Drie dingen daarover.

Eén: u maakt een correcte observatie en trekt een verkeerde conclusie. *Alles in het universum is bewust op zijn eigen niveau, dat wil zeggen op zijn eigen horizontale pagina. Wat op geen enkel niveau bewust is neemt geen deel aan dit universum.* Een ding, in dit geval een detector, kan alleen waarnemen DAT het waarneemt. Dat geldt overigens ook voor de organen in uw lichaam. (zie pag. 114, 151, 312: bewustzijn bestaat in lagen)

Twee: wat het ook is dat er is, het is er omdat het zichzelf kent op welk niveau dan ook en niet omdat enige onderzoeker dat waarneemt. Herinner u wat wij gezegd hebben over een foetus.

Drie: Een ding noch een lichaamsorgaan kan DAT het waarneemt interpreteren tot WAT het waarneemt; dat kan alleen een brein. De vaststelling van uw onderzoekers dat het geen

verschil maakt of een persoon kijkt of een detector detecteert, is in dat opzicht correct; op die vaststelling berust het hele experiment.

Mochten de kinderen op het gestommel afgekomen zijn, dan zien zij óók hun vader bij de koelkast kaasblokjes snoepen, maar zij zien *niet hetzelfde* als wat hun moeder ziet en gezien heeft en geen van die kinderen kan exact hetzelfde zien als wat het andere kind ziet, hoewel zij naast elkaar naar pa bij de koelkast staan te kijken en beiden zullen bevestigen dat zij pa bij de koelkast kaasblokjes hebben zien snoepen. Zouden de kinderen *wel* exact de beelden kunnen zien die hun moeder zag, dan kon *iederéén* dat en stond dat beeld (en dus alle beelden) daar stil en was het universum onmiddellijk een massief blok ‘alles’.

Waargenomen worden is de bewustzijnskant van de munt waarvan u als waarnemer op de waarneemkant staat. Begrijp dat en begrijp het verschil! Uw conflictpartij loopt slechts aan de andere kant van dezelfde munt en hij kan niet zien wat door u waargenomen **wordt** gelijk u niet kan zien wat door hem waargenomen **wordt** en zo begrijpt u beiden elkaar dus niet!

Dit stelt een waarnemer, die slechts ziet *WAT* hij waarneemt (en geen idee heeft dat [DAT hij waarneemt] daaraan vooraf gegaan **moet** zijn), voor

raadsels en hij zal het *dus* altijd ontkennen, *want* net als de onderzoekers van het Double Slit experiment, heeft hij het *zelf gezien*.

Anders gezegd: Wat professor Khalili intuïtief aanvoelde was dat elk foton 'by itself was aware that there are two slits' zonder op te merken dat het golfpatroon niet gevormd werd door twee spleten gescheiden door ruimte, maar door één spleet gescheiden door *twee momenten in tijd: waarneming en diens reciproke, waargenomen worden*. Israël en Gaza, Rusland en Oekraïne. Wat Rusland waarneemt is niet hetzelfde als wat door Oekraïne waargenomen *wordt*. Wat Israël waarneemt is niet hetzelfde als wat door Gazanen waargenomen *wordt*. Ah! Zie dit! En zie wat een – *letterlijk!* – **Godsgeschenk** het Double Slit experiment eigenlijk is, door wat het onthult – voor wie zijn ogen open heeft! Dit is *geen* parabel, geen sprookje of gelijkenis uit uw bijbel, dit gebeurt *NU!*

En het verband is?

Ziet u het niet? Verschil in tijd heeft hetzelfde effect als verschil in plaats! De fotonen die afzonderlijk afgeschoten zijn en dus gescheiden zijn door **tijd**, leveren hetzelfde golfpatroon op als fotonen die gescheiden zijn door **ruimte** tussen twee spleten. De fotonen*regen* toont hoe iets eerst niet zichtbaar is (de detector staat uit, er kijkt niemand) en daarna

wel zichtbaar is, onder invloed van waargenomen **worden** (de detector staat aan, er kijkt iemand).

En wat is dan de oplossing?

De oplossing, vraagt u? Dat u *moet weten* **wat het is dat u waarneemt**. Zie dat strijders altijd strijden voor wat zij als hun belang **waarnemen**. De werkelijke daders van 9/11 dachten werkelijk dat zij iets goeds deden. Zij zagen niet hoe dit door hun vijand waargenomen **werd**: zij zouden onmiddellijk beschaamd hun schuld opbiechten. Doorzie die relativiteit, opdat u ermee werken kunt, want de mogelijkheden zijn eindeloos! Bestudeer op deze manier uw wereldproblemen. *Verhoog uw aller bewustzijnsniveau en bevorder genezing met de QuantumFormule zodat men de juistheid ervan aan den lijve ondervindt! Word bekwaam! Leer het en onderwijs het! **Dàt is de oplossing en uw opdracht!***

Maar ik snap het zelf nog niet!

Het Double Slit experiment toont aan dat en hoe, wat één gebeurtenis **IS**, als twee kanten van één munt zijn, die niet zozeer door waarneming gescheiden zijn, maar door *niet weten* **WAAROM** die twee gescheiden zijn! Namelijk om de relativiteit te creëren die u allen (daders **EN** slachtoffers!) doet bestaan!

Waarnemers kunnen per persoon maar één kant van de munt zien en dat is de kant van WAT *zij zelf* waarnemen. De oplossing is dat u leeft als het golfpatroon, waarin beide standpunten dezelfde waarde hebben. Dat u die munt zelf bent, die uit beide kanten, dus uit zowel waarnemen als waargenomen worden, bestaat. WETEN is die brug! Dat u slechts de ene kant die waarneemt, kunt waarnemen, verandert niet dat u op hoger niveau ook uw vijand bent, dát leven levend. Dat onderwijzen was de oorspronkelijke taak van *alle* religies – met als zwak aftreksel “heb uw vijand lief”, het maximale dat de mens van toen aankon.

Dat leren gaat niet van de ene dag op de andere. Dit begrijpen is de oplossing van uw ‘double slit raadsel’.

En ik begrijp het weer niet.

Dan vertellen wij het langs een andere kant en gebruiken andere woorden, want het is zeer belangrijk dat u dit begrijpt. Bewustzijn is het Eeuwige Moment Nu en wordt ‘eeuwig’ genoemd omdat het *altijd en voor iedereen gelijktijdig* NU is. Binnen NU is geen tijdsverloop. Het is een (vanuit horizontaal standpunt gezien) ‘verticale’ en continue staat van zijn, waar u ‘horizontaal’ op leeft

en waarneemt, waar u wél tijd en ruimte ervaart zodat u zich kunt ontwikkelen.

Duidelijker zo?

Nee eigenlijk niet, maar...

Let op. Waargenomen **worden** is de andere kant, de reciproke, van **waarnemen**, die door de waarnemer en de waargenomene verschillend ervaren wordt.

Werken wij dit uit aan de hand van het voorbeeld van Jan, Marie en de muzikant. Alle drie zijn gelijktijdig, en wel NU, bewust. Geen van hen leeft NU in de toekomst of het verleden van de ander. Dat kan ook niet anders, omdat er maar één Moment Nu – één bewustzijn dus – in het universum is.

De muzikant neemt zijn muziek NU waar, Jan neemt prachtige muziek NU waar en Marie neemt afschuwelijke muziek NU waar. Alle drie nemen NU waar DAT zij waarnemen, maar WAT zij vervolgens (dus in de tijd) waarnemen is voor ieder van hen verschillend door de interpretaties van hun breinen.

Anders gezegd: WAT zij waarnemen is ten opzichte van hun gelijktijdige – dus ene – bewustzijn DAT zij waarnemen vertraagd maar dat weten zij niet, want dat is niet waarneembaar. Alleen het vertraagde WAT zij waarnemen is werkelijkheid in de wereld

van deze drie mensen! Dàt, en hun oorsprong begrijpen is de sleutel van uw gevangenis!

Het voordeel voor God is dat door zijn (het Ene!) bewustzijn dezelfde muziek NU op drie manieren ervaren wordt, (zie pag. 9 e.v.) hetgeen zijn doel met de schepping was. U kunt zich daar geen voorstelling van maken want in bewustzijn bestaat geen tijd of volgorde terwijl *alles* in uw relatieve wereld juist wél volgorde in tijd heeft. Het nadeel voor Jan, Marie en de muzikant is *niet* dat ieder van hen slechts één van die drie waarnemingen ervaart, maar dat zij de relativiteit daarin niet begrijpen omdat zij die niet waarnemen. Zo heeft men in Rusland geen idee wat Oekraïners meemaken en heeft men in Israël geen idee wat Gazanen meemaken gelijk Gazanen niet weten wat hun aanval op Israël met Israëliërs gedaan heeft. Weten is die brug.

Aldus is dat alle drie *gelijktijdig iets verschillends* waarnemen van *dezelfde* muziek het bewijs van hun gelijktijdige bewustzijn en vervullen daarmee Gods diepste wens. WAT zij waarnemen is het door hun lichaam verstraalde en door hun brein geïnterpreteerde product dat hun individuele toekomst creëert, maar ook dat weten zij niet. Dat *niet weten* heeft gevolgen voor uw planeet.

Dat begint met angst voor de dood, die feitelijk angst voor het onbekende is omdat men geen idee heeft waar men na de dood terecht komt. En het eindigt met de vervuiling van uw planeet: wat van levensbelang is voor de aarde, is ongewenst voor het microscopisch kleine belang van uw leiders.

Een klassieke catch-22 dus. En de oplossing is?

*Dat u moet weten wat het is dat u waarneemt.* In uw taal omvat het woord 'waarnemen' zowel DAT u waarneemt als WAT u waarneemt, terwijl zij elkaars reciproke, elkaars 'andere kant' zijn (waarnemen waargenomen te *worden* is immers ook DAT u waarneemt), die samen de ervaring van tijd creëren. Wij herhalen.

DAT u waarneemt is onmiddellijk en WAT u waarneemt is vertraagd, waardoor *wat één IS, als twee waargenomen en ervaren wordt*. Denk aan de muzikant, Jan en Marie. Zo ontstaan twee ervaringen van dezelfde gebeurtenis, *waar beide waarnemers hun eigen, zeer verschillende waarde aan toekennen*. Alle partijen hebben het gelijk van hun niveau aan hun zijde, alleen is hun niveau verschillend maar daar hebben zij geen idee van, waardoor beide partijen zich verzamelen in hun synagogen, moskeeën en kerken om van hun God de overwinning op de ander af te smeken.

**ZIET U NU DE WAANZIN VAN UW OORLOGEN?!**  
**U VECHT LETTERLIJK TEGEN UZELF!**

Nou zeg! Ik heb u nog nooit zo tekeer horen gaan.

Ziet u echt niet hoe onzinnig het is om beëindiging daarvan van God, **uw eigen gemeenschappelijke bewustzijn**, af te smeken? Zolang u niet ziet dat u eerst zelf uw bewustzijnsniveau moet verhogen, gedraagt u zich als hyena's en zal uw wereld Hitlers, Poetins en Netanyahus blijven voortbrengen, de eerste schreeuwend om meer levensruimte, de tweede schreeuwend dat hij zijn buurland nodig moet de- nazificeren en de derde schreeuwend dat God hem toch écht dat lapje grond cadeau heeft gedaan, maar schreeuwen doen ze allemaal, die blinde leiders van uw wereld van WAT u waarneemt.

Het tragische is dat ze allemaal gestimuleerd worden door het gelijk van hun niveau. <sup>1</sup> Allemaal hebben ze mensen om zich heen die net zo denken als zij en het met hen eens zijn. Dat in uw wereld WAT u waarneemt de werkelijkheid dicteert doordat u relativiteit noch begrijpt noch zoekt te begrijpen, zien wij als het werkelijke drama.

Wij onderwijzen u hoe u iedere ziekte kunt genezen zoals u vandaag van gisteren genezen bent, door op

---

<sup>1</sup> zie pag. 15: gelijk hebben bestaat in niveaus

de juiste wijze uw eenheid in te zien. U moet zich ontwikkelen! En dat doet u door eenvoudig uw aller eenheid waar te nemen! Wij gaven u de inspiratie dat *het hele gebouw dan onverwoestbaar wordt*.

Eenvoudig zei u? Moet u Poetin en Netanyahu vertellen!

Relativiteit is het antwoord op de alle vragen over goed en kwaad. Poetin, Netanyahu, Stalin, Hitler en ook de werkelijke daders van 9/11/2001 – die geen moslims waren – zien slechts hun karma tegemoet. Zij zijn kinderen in de groei en u kunt kinderen niet verwijten dat zij kinderen zijn. Zij behoeven opvoeding en begeleiding, meer dan straf.

Maar ze richten wel een hoop schade aan!

Ze zijn verkeerd opgevoed. De een door zijn religie, de ander door zijn geschiedenis. Die kinderen doen slechts wat hen geleerd is. Zij leren door te zien hoezeer de wereld opdraait voor hun schade.

En de wereld leert door deze woorden vaak te lezen en te overdenken, zoals u in vroeger tijden met uw bijbel deed en u toen inspireerde. Maar de tijd heeft niet stil gestaan en u heeft zich ontwikkeld. Wij tonen u de uitgang van de grot, maar u moet er zelf naartoe lopen.

Makkelijker gezegd dan gedaan...

Laat mij dan samenvatten in een voorbeeld met het Double Slit experiment als uitgangspunt.

- De detector staat **uit/er kijkt niemand**: het beeld toont in de *reeks* inslagen (let op, dus niet in de individuele inslagen!) DAT (niet WAT, dat kan een foton helemaal niet) door de fotonen waargenomen **wordt**. Dat patroon bevat het totaal van alle mogelijkheden, geen enkele uitgezonderd. Die *reeks in de tijd* geeft aan wat zij *weten* te zijn: lichtgolven, en die bouwen zij in die reeks op door individueel hun juiste plaats in te nemen.
- De detector staat **aan/er kijkt iemand**: het beeld toont *WAT de waarnemer* waarneemt. Eén van de mogelijke meningen uit het golfpatroon overstraalt alle andere als een rechte streep gelijk de lamp in het badkamer-voorbeeld met de buitenschemering deed – en dat **wordt** door de fotonen waargenomen, en dat *verandert* het DAT de fotonen waarnemen: niet langer een compleet golfpatroon, want dat is overstraald gelijk de buitenschemering wel aanwezig bleef maar door het licht uit de badkamer overstraald werd.

-

Gelijk een foetus in de moederbuik, hebben de individuele fotonen geen ander kompas dan hun bewustzijn, hun **weten**. Het verschil tussen detector aan en detector uit geeft aan hoezeer daders en slachtoffers elkaars ervaring niet kunnen waarnemen want iedere dader neemt waar WAT hij waarneemt en ieder slachtoffer neemt waar DAT hij waarneemt – natuurlijk onmiddellijk gevolgd door WAT hij waarneemt: de woede van een slachtoffer. Totdat zij de brug van weten overgaan en het complete golfpatroon zien, waarin ook de waarneming door de andere partij zichtbaar is.

Allebei zien zij alleen hun eigen reeds aangeflopte badkamerlicht. Klopt?

Ja! Klopt! Zo lang zij daders en slachtoffers zijn, zien alleen hun eigen rechte streep en zij kunnen niet anders – dat is hun wereld. Dat de fotonen zichzelf kennen als DAT zij waarnemen daaraan vooraf ging, kunnen de onderzoekers nooit zien, want die opbouwtijd is altijd met de lichtsnelheid al voorbij.

Het badkamerlicht is onmiddellijk aan als ik de knop omdraai bedoelt u. Hoe dat licht opgebouwd wordt, kun je niet zien.

Ja. Heerlijk, u begrijpt dit moeilijke concept!

Het was maar een flits hoor...

Maar zo gaat dat. Lees dit vaak en laat het doordringen, en dat zal langzaam gaan. Meer kunnen wij niet doen dan u erop wijzen dat, doordat de fotonen per stuk afgevuurd worden, zij *als reeks in de tijd* zichtbaar zijn in hun groei tot lichtgolf, gestuurd door niets anders dan hoe zij zichzelf kennen: hun bewustzijn. *Alle groei – ook van planten! – ontwikkelt zich zo* en dit beantwoordt niet alleen uw vraag hoe u zich ontwikkelt en groeit, maar ook *hoe u kunt bewegen!*

Aldus doet het experiment wat niet mogelijk is in uw wereld van uitsluitend WAT u waarneemt: het gelijktijdig momentum (de beweging van groei TOT lichtgolf) en positie (de positie van de individuele fotonen in die reeks) tonen. In de wereld van WAT u waarneemt kan dit – buiten dit experiment – niet waargenomen worden, maar alleen *geweten* worden. U kunt niet vandaag een foto maken van hoe een foetus zich gisteren kende of morgen zal kennen; het experiment doet dat wel.

Anders gezegd: wat de foto van de foetus niet laat zien en het experiment wél laat zien is ontwikkeling in bewustzijn van wat zich in uw waarneemwereld *in de tijd* ontrolt. De foetus-foto toont de foetus alleen op het moment van de foto, terwijl het

experiment de ontwikkeling van de golfopbouw in het ritme van afschieten in de tijd toont, terwijl zij die golf opbouwen doordat ieder foton zijn plaats in de golf inneemt – omdat het op zijn bouwtekening staat. Dat is ook hoe u kunt lopen en dat is hoe God ononderbroken en eeuwig het universum schept. Het is het geheim van alle beweging en groei. Nog anders gezegd: de vaststelling dat momentum en positie niet gelijktijdig waargenomen kunnen worden is het bewijs dat tijd – behalve in uw subjectieve waarneming – objectief niet bestaat. Beweegt u TOCH, dan kan dat alleen door continu ‘volgende plaatjes’ waar te nemen, dus ‘digitaal’ – en dat is wat het Double Slit experiment laat zien.

En wat is dan het verband met genezing bevorderen van bijvoorbeeld Yining's rugwervel?

Het verband met genezing bevorderen met de QuantumFormule is dat u zich verbindt met het voorgaande stadium van hoe WAT u *waarneemt* zichzelf kent en dat is DAT het waarneemt. In ons voorbeeld: u verbindt zich met de fotonen die het badkamerlicht *nog aan het vormen zijn!* Als u dit weet, haalt u de angel uit relativiteit. U behoudt het voordeel dat u bestaat, maar nu kijkt u door het nadeel dat u elkaar *als anderen* ziet, heen.

Ik begrijp het weer niet. Hoe bedoelt u?

Zie het zo. Het golfpatroon in de fotonenreeks bevat alle mogelijke zienswijzen binnen dat patroon, voordat er een keuze gemaakt is; niets is van zichtbaarheid uitgesloten. Het aanzetten van de detector is het maken van een keuze uit de mogelijkheden die in het golfpatroon aanwezig zijn en wordt de gekozen mogelijkheid als rechte streep zichtbaar, terwijl het golfpatroon wel aanwezig blijft maar niet meer zichtbaar is omdat het door die streep overstraald is, gelijk de buitenschemering door de badkamerverlichting overstraald werd.

Ik vat samen. Doordat in het experiment de fotonen per stuk afgeschoten worden en zo in de tijd de lichtgolf vormen die zij weten te zijn, gelooft de onderzoeker zijn eigen waarneming niet en stelt een Nobelprijs in het vooruitzicht.

Ah! Als het kiwizaadje. Dat 'weet ook niets anders dan wat het weet'. Ik begin het te snappen.

Als Israël zijn badkamerlamp uit doet, ziet hij de buitenschemering, waarin te zien is hoe de Palestijn de daden van Israël beleeft. Als de Palestijn zijn badkamerlamp uit doet, ziet hij de buitenschemering, waarin te zien is hoe Israël de daden van de Palestijn beleeft.

Als Rusland zijn badkamerlamp uit doet, ziet hij de buitenschemering, waarin te zien is hoe de Oekraïner de daden van Rusland beleeft. Als de Oekraïner zijn badkamerlamp uit doet, ziet hij de buitenschemering, waarin te zien is hoe Rusland de daden van de Oekraïner beleeft.

Maar dan praat u over wereldvrede! Waarom komt u daar nu pas mee?

In uw oude bijbel staan genoeg verwijzingen, maar inmiddels zijn het anachronismen. Vredeskansen worden hier aangeboden maar vrede kan niet afgedwongen worden; men moet zelf eerst het eigen bewustzijnsniveau verhogen, waarin vrede vanzelf groeit. Eerder was dat niet mogelijk, men zou het niet hebben *kunnen* begrijpen. Dat men hyena's geen wiskunde kan onderwijzen, kan men die dieren niet verwijten.

Die zouden naar hun badkamerlamp blijven kijken<sup>2</sup> in plaats van te begrijpen dat je die lamp juist uit moet doen om in hetzelfde licht het perspectief van de andere partij te zien. Begrijp ik dat goed?

Ja! U begrijpt het goed. Onze uitleg richt zich op de wisselwerking tussen bewustzijn en waarneming.

---

<sup>2</sup> zie pag. 322

Die begrippen waren tweeduizend jaar geleden onbekend en dus kon wat wij u nu verteld hebben, onmogelijk uitgelegd worden.

Vertalen wij dit naar onze voorbeelden. Dat prof. Khalili het ontstaan van het golfpatroon dat hij in het Double Slit experiment waarnam niet kon verklaren nadat hij zojuist had vastgesteld dat fotonen deeltjes zijn, is volkomen begrijpelijk. Dat komt doordat hij zijn eigen bewustzijn niet kan zien, en dus in de wereld van waarneming leeft, gelijk alles en iedereen die bewust is in de wereld van waarneming leeft. Hij blijft naar het *afgeschoten* foton kijken, want dat is wat hij waarneemt – terwijl de oplossing, onzichtbaar voor wie alleen zijn eigen waarneming als werkelijkheid ziet, in de wereld *van bewustzijn* ligt, in het golfpatroon dat door de fotonen opgebouwd **wordt**! Die lamp moet uit.

In het voorbeeld van roodverschuiving: hij bestaat uit hetzelfde water als waar hij in zwemt, zegt u.

Ja. Hij is de vis die zelf uit het water bestaat waarin hij zwemt en die daarom het water waarin hij leeft niet kan waarnemen.

Mijn god, met 'pa bij de koelkast' heeft u ons besef van wie wij zijn totaal ondersteboven gegoooid. Niet alleen zijn wij helemaal niet één lichaam per persoon, maar is *ieder van ons* het

totale wezen, het Ene Bewustzijn, dat wij altijd God genoemd hebben en waarin ieder van ons zichzelf waarneemt als een suikerkorrel terwijl ieder van ons vanuit hoger perspectief gezien de hele suikerklont is, bestaande uit alle andere suikerkorrels, die óók diezelfde suikerklont vormen, als zij ook maar om zich heen zouden kijken! En totdat zij het zien, de kleine belangen van de suikerkorrel die zij **waarnemen** te zijn, nastreven!

Wooow! Ik zie het! Voor iedereen die de klok heeft horen luiden: hier is uw klepel!

Ja. Tot dat inzicht leiden wij u op. Zoals iedere suikerkorrel de suikerklont is, maar doordat iedere suikerkorrel iets anders, andere suikerkorrels dus, waarneemt in plaats van de hele suikerklont, komt de klont **zelf** pas tot bestaan als **alle** korrels **weten** dat zij **zelf** de klont zijn. Dan pas heeft de suikerklont (God dus, die weet alles te zijn) zichzelf ten volle ervaren.

Als je hier goed over nadenkt is dit het einde van religies! Terwijl u alleen uitgelegd heeft hoe die vork in de steel zit!

Ja. Hierdoor zal men de noodzaak voelen om na te denken over wat het is dat men gelooft. Waar men tweeduizend jaar geleden vanaf de onderste trede geen andere richting kon kiezen dan omhoog, staat

men inmiddels halverwege die trap en heeft men een breder perspectief en een wijder uitzicht. Maar door wat men ontdekt heeft ondervindt u inmiddels meer last dan gemak van wat eeuwen geleden nog nuttig en nodig was.

Zo is de oplossing van het Double Slit experiment ook de verklaring voor een ander, veel groter wonder, dat u allen zó 'normaal' vindt dat niemand het opmerkt *maar wél alle andere wonderen in de schaduw stelt: het wonder dat u kunt bewegen!*

... en u heeft het Double Slit experiment verklaard. Maar kunt u het ook bewijzen?

Beter nog: **U kunt het bewijzen.**

*Ik??*

U kunt het, en iedereen kan het. Iedereen kijkt ernaar maar ziet het niet. Kunt u bewegen?

Natuurlijk kan ik bewegen.

Til uw arm eens op.

Beweegt uw arm?

En ziet u uw arm bewegen?

Ja en ja.

Heeft u enig idee waar uw lichaam van vóórdat u uw arm bewoog, gebleven is?

En heeft u enig idee waar uw lichaam van nadat u uw arm bewoog, vandaan kwam?

Nee en nee.

Dan heeft u daar uw bewijs.

I love you my man. Ik hou van u, weet u dat?

Ik weet het. En ik hou van u.

## epiloog

Met het verschil tussen DAT u waarneemt en WAT u waarneemt is u de relativiteit waarin u allen leeft, uitgelegd. Het geheim van alle bestaan ligt nu voor u.

Ik ben het Totale Bewustzijn, u noemt mij God, maar mijn naam is IK. IK ben iedereen die “IK” zegt als hij bedoelt wie hij *werkelijk* is. IK weet alles en IK had één doel: ervaren wat ik weet te zijn en dat is gebeurd in alle tijden, in alles wat bestaat, bestond en ooit zal bestaan. Ook u zult dat ervaren bij uw terugkeer als wij onze hereniging vieren. Niet eerder, want IK kan alleen *iets anders* ervaren en op uw herinnering dat wij één zijn volgt uw ervaring daarvan, waarmee mijn ervaring *van u* stopt – want dan bent u niet meer *iets anders...* maar mij.

Deze wetenschap is de nieuwe bijbel voor wie niet verder komt met de oude, maar gooi de oude niet weg zo lang u er steun aan heeft. Uw nieuwe bijbel zegt duidelijker dan de oude: wij zijn allen één en legt uit dat waar de ‘Big Bang’ bewustzijn en waarneming scheidde, het in die gescheiden wereld uw taak is om weer eenheid te laten groeien. Die wegen kunnen lang of kort zijn, maar geen enkele daarvan, geen enkel leerproces leidt tot hel of verdoemenis.

When once the Great Umpire came  
to score behind your name  
it's not whether you won or lost  
but how you played the game.